

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU

**EUROOPAN UNIONIN RAJATURVALLISUUSVIRASTON YHTEISEN
OPETUSSUUNNITELMAN MUKAINEN OPPIMISEN ARVIOINTI RMVK:N
RAJAVARTIJAN PERUSKURSSIN MERIVARTIOLINJALLA**

Pro gradu -tutkielma

Kadetti

Mika Suutarinen

75. Merikadettikurssi

Merivartiolinja

Maaliskuu 2009

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU

Kurssi Merikadettikurssi 75	Linja Merivartiolinja
Tekijä Kadetti Mika Suutarinen	
Tutkielman nimi Euroopan Unionin Rajaturvallisuusviraston yhteisen opetussuunnitelman mukainen oppimisen arviointi RMVK:n rajavartijan peruskurssin merivartiolinjalla.	
Oppiaine, johon työ liittyy Sotilaspedagogiikka	Säilytyspaikka Kurssikirjasto (MPKK:n kirjasto) Raja- ja merivartiokoulun kirjasto
Aika Maaliskuu 2009	Tekstisivuja 52 Liitesivuja 8
TIIVISTELMÄ <p>Euroopan Unionin yhdentyneen ulkorajojen rajavartioiden myötä on syntynyt tarve kehittää eurooppalaisten rajavartioiden peruskoulutusta. Vastauksena tähän tarpeeseen Euroopan Unionin Rajaturvallisuusvirasto on kehittänyt rajavartioiden koulutukseen yhteisen opetussuunnitelman, joka tarjoaa yhteiset standardit kansallisille rajavartiolaitos-alan oppilaitoksille sekä niiden opettajille ja oppilaille.</p> <p>Yhteisessä opetussuunnitelmassa opetettaville aiheille on annettu taksonomiatasot, jotka oppilaiden tulee opinnoissaan saavuttaa. Yhteinen opetussuunnitelma antaa myös suosituksia käytettävistä opetusmenetelmistä ja oppimisen arviointimenetelmistä.</p> <p>Tutkimusongelmana oli havaita miten Raja- ja merivartiokoulun oppimisen arviointi rajavartijan peruskurssilla vastaa yhteisen opetussuunnitelman taksonomisiin ja suosittelemiin oppimisen arviointimenetelmiin.</p> <p>Keskeisimmät tutkimustulokset ovat:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Rajavartijan peruskurssin loppuarviointiin vaikuttavat koemenetelmät ovat riittävät yhteisen opetussuunnitelman tasojen määrittämiseen. Loppuarviointikokeiden koekysymyksien kohdentuminen yhteisen opetussuunnitelman aihealueille oli kuitenkin vähäistä.2) Rajavartijan peruskurssin muut kvalitatiiviset oppimisen arviointimenetelmät kuitenkin kattoivat laajasti myös yhteisen opetussuunnitelman aihealueita. Lisäksi niillä pystyttiin saamaan havaintoja oppilaiden affektiivisen tason kehittymisestä.3) Rajavartijan peruskurssilla käytetyt oppimisen arviointimenetelmät soveltuvat paremmin konstruktiiiviseen oppimiskäsitykseen kuin yhteisen opetussuunnitelman suosittelemat.	
AVAINSANAT Koulutus, sotilaspedagogiikka, rajavartiolaitos, eurooppalainen yhteistyö	

**EUROOPAN UNIONIN RAJATURVALLISUUSVIRASTON YHTEISEN
OPETUSSUUNNITELMAN MUKAINEN OPPIMISEN ARVIOINTI RMVK:N
RAJAVARTIJAN PERUSKURSSIN MERIVARTIOLINJALLA**

1	JOHDANTO	1
1.1	Tutkimuksen lähtökohta.....	1
1.2	Tutkimusongelma	2
1.3	Tutkimusmenetelmät	2
1.4	Rajaukset.....	2
1.5	Aikaisemmat tutkimukset	2
2	TUTKIMUKSEN TEORIA.....	3
2.1	Oppimiskäsityksiä.....	3
2.2	Arvioinnin kuvausjärjestelmiä	4
2.3	Arviointikäsitteitä.....	8
2.4	Arviointitavat	9
3	EUROOPAN UNIONIN RAJATURVALLISUUSVIRASTO	12
3.1	Yleistä.....	12
3.2	Viraston tehtävät.....	13
4	EUROOPAN UNIONIN RAJATURVALLISUUSVIRASTON YHTEINEN OPETUSSUUNNITELMA.....	14
4.1	Yleistä.....	14
4.2	Yhteisen opetussuunnitelman peruseriaatteet.....	15
4.3	Yhteisen opetussuunnitelman tavoite	15
4.4	Yhteisen opetussuunnitelman rakenne.....	17
4.5	Yhteisen opetussuunnitelman sisältö.....	18
4.5.1	Yleinen osa.....	18
4.5.2	Merirajamoduulin opinnot	19
4.6	Yhteisen opetussuunnitelman implementointi.....	19
4.7	Yhteisen opetussuunnitelman opintojen arviointi.....	21
5	RAJA- JA MERIVARTIOKOULU.....	22
5.1	Yleistä.....	22
5.2	Raja- ja merivartiokoulun organisaatio.....	23
6	RAJAVARTIJAN PERUSKURSSI.....	25
6.1	Yleistä rajavartijan koulutusjärjestelmästä	25
6.2	Rajavartijan peruskurssin opetussuunnitelma	27
6.3	Oppimisen arviointi rajavartijan peruskurssilla	29
7	OPPIMISEN ARVIOINNIN ANALYYSI.....	31

7.1	Rajavartijan peruskurssin oppimisen arvioinnin kohdentuminen	31
7.1.1	Oppimisen arviointi loppuarvioinnin kokeissa	31
7.1.2	Oppimisen arviointi näyttökokeissa	33
7.1.3	Työssäoppimisjakson oppimistehtävät	34
7.1.4	Työssäoppimisjakson oppimisen arviointi.....	35
7.2	Yhteisen opetussuunnitelman oppimisen arviointi	35
7.2.1	Yhteisen opetussuunnitelman kokeet ja taksonomiatasot	35
7.2.2	Yleinen osa.....	36
7.2.3	Yleisen lakiosan opinnot.....	40
7.2.4	Rajavartijan käytännön taitojen osa.....	43
7.2.5	Merellisen rajan erityislainsäädäntö.....	47
7.2.6	Merirajamoduuliin liittyvät erityiset opinnot	48
8	POHDINTA	50
8.1	Huomioita rajavartijan peruskurssin oppimisen arvioinnista	50
8.2	Affektiivisen alueen arviointi	51
8.3	Havainnot yhteisestä opetussuunnitelmasta.....	52

LÄHTEET

LIITTEET

EUROOPAN UNIONIN RAJATURVALLISUUSVIRASTON YHTEISEN OPETUSSUUNNITELMAN MUKAINEN OPPIMISEN ARVIONTI RMVK:N RAJAVARTIJAN PERUSKURSSIN MERIVARTIOLINJALLA

1 JOHDANTO

1.1 Tutkimuksen lähtökohta

Euroopan Unionin integraatiokehityksen myötä useat Euroopan Unionin jäsenvaltioiden ammatilliset pätevyysvaatimukset on saatettu toisiinsa nähden vertailukelpoisiksi suuremman Euroopan laajuisen ammatillisen liikkuvuuden parantamiseksi.

Rajavalvonnan osalta kuitenkin Euroopan Unionin tavoitteena on yhtenäistää rajavartijoiden ammatillista koulutusta, jotta myös toiminnalliset käytännöt eri valtioiden rajavartijoilla olisivat samalla tasolla. Yhtenäinen koulutus mahdollistaa paremmin yhtenevät toimintamenetelmät rajaylikulun tarkastuksista vapaalla Schengen alueella, kuin myös siihen kuulumattomissa EU-valtioissa. Yhteiset koulutustavoitteet mahdollistavat myös paremman yhteistyön kansainvälisissä rajavartio-operaatioissa.

Tämän päämäärän saavuttamiseksi Euroopan Unionin rajaturvallisuusvirasto on laatinut rajavartijoiden yhteisen opetussuunnitelman (Common Core Curriculum; CCC). Opetussuunnitelmassa opetuksen tavoitteita ei ole määritelty annettavien oppituntien luku- tai tuntimäärinä, vaan saavutettavina oppimisen tavoitetasoina. Näiden tavoitetasojen saavuttamisen havainnoimiseksi oppiminen on arvioitava kullekin tavoitetasolle soveltuvalla menetelmällä. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 24-25).

Oma kiinnostukseni tutkia aihetta juontaa sen kansainväliseen lähtökohtaan. Kandidaatin tutkielmassa tutkin Yhdysvaltojen Rannikkovartioston upseerikoulutuksen soveltuvuutta Rajavartiolaitoksen tarpeisiin, toisin sanoen mitä lisäarvoa kansainvälistymisen avulla olisi saatavissa Rajavartiolaitokselle. Tässä pro gradu -tutkielmassa on kohteena kolikon toinen puoli, eli mitä kansainvälistyminen,

tässä tapauksessa Euroopan Unionin kautta, tuo mukanaan Rajavartiolaitoksen koulutusympäristöön.

1.2 Tutkimusongelma

Tutkimuksen tutkimusongelmaksi muodostui kysymys: Miten Euroopan Unionin Rajaturvallisuusviraston taksonomioihin perustuvan rajavartijoiden yhteisen opetussuunnitelman mukainen oppimisen arviointi (evaluointi) on toteutettu Raja- ja merivartiokoulun rajavartijoiden peruskurssin oppimisen arvioinnissa?

1.3 Tutkimusmenetelmät

Tutkimus on luonteeltaan tapaustutkimus, jossa kirjallisuutta ja asiakirjoja sisältöanalyysin keinoin tutkimalla muodostan hermeneuttisen ymmärryksen kehän esiymmärryksestä kohti syvällisempää käsitystä. Euroopan Unionin rajaturvallisuusviraston yhteistä opetussuunnitelmaa koskevista asiakirjoista luokittelen oppimisen arviointitavat, joita vertaan kvalitatiivisella tutkimusotteella toteutuneeseen oppimisen arviointiin rajavartijan peruskurssilla.

1.4 Rajaukset

Rajaan tutkittavan oppimisen arvioinnin koskemaan Raja- ja merivartiokoulun uusimuotoisen rajavartijan peruskurssin merivartiolinjan merenkulkumoduulin opintoja.

1.5 Aikaisemmat tutkimukset

Oppimisen arviointia Rajavartiolaitoksessa ei ole aikaisemmin tutkittu. Rajavartiolaitoksessa on kaiken kaikkiaan tehty vähän pedagogista tai sotilaspedagogista tutkimusta. Tutkimuksia ovat tehneet kadetit opinnäytetöinään painottuen Rajavartiolaitoksen varusmieskoulutukseen. (Kotala 2008, 4 ja 71).

Pro gradu-tutkielmassaan Tapani Kotala tutki opetuksen monimuotoistumista Raja- ja merivartiokoululla kouluttajien näkökulmasta tarkasteltuna. Kehityksen esteinä tutkielmassa nousivat esille näkemuserot koulutuksen toteuttamisessa. Näkemuseroilla on heijastusvaikutuksia kouluttajaresursseihin, opetusryhmien kokoihin ja mahdollisuuksiin valita erilaisia opetusmenetelmiä. (Kotala 2008, 71).

Jukka Sorvali tutki teoksessaan Oppimisen ohjaus ja evaluaatio upseerin koulutuksessa kyselytutkimuksen keinoin, miten vuosina 1992 opintojaan suorittaneet kolme kadettikurssia olivat kokeneet oppimisen arvioinnin Maanpuolustuskorkeakoulussa. Evaluoinnin osalta kehitysehdotuksina oli, että kokeissa tulee testata opittavan asian ymmärtämistä ja soveltamista eikä pelkästään pinnallisesti ulkoa muistamista vaativia asioita. Kokeiden tulisi lisätä opiskelijan opiskelumotivaatioita ja syventää asioiden ymmärtämistä. Sorvali myös ehdotti, että arviointi tulee toteuttaa absoluuttisena sekä lisäksi laadullisesti arvioiden. (Sorvali 1994, 55).

2 TUTKIMUKSEN TEORIA

2.1 Oppimiskäsityksiä

Behavioristinen oppimiskäsitys näkee oppimisen olevan voimakkaasti ulkoa säädeltyä. Siinä oppimisen perustana nähdään olevan opiskelijan saamat fyysiset ja aistihavaintoihin perustuvat kokemukset. Behaviorismissa oppiminen ymmärretään ulkoisen ja havaittavan käytöksen muuttumisena, joka kytkeytyy pelkästään ärsyke-reaktio-kytkennän varaan. Tämän reaktion säätelemisellä pyritään vahvistamaan toivottua käytöstä palkitsemisella ja poistamaan ei toivottu käytös sanktioiden avulla. (Toiskallio, Kalliomaa, Halonen & Anttila 2002, 32).

Kognitiivisen suuntauksen keskeisenä tekijänä korostetaan ihmistä informaation käsittelijänä, jonka oppiminen on prosessi, johon kytkeytyvät havaitseminen, muistaminen, ajattelemine ja päätöksenteko. Suuntaus korostaa ihmistä aktiivisena oman toimintansa ohjaajana, joka itse käsittelee vastaanottamansa tiedon. Oppimiskäsitys korostaa myös tiedon sisäisten mallien rakentumisen merkitystä ja oppimista aktiivisena vuorovaikutusprosessina. (Toiskallio ym. 2002, 34).

Konstruktiiivinen oppimiskäsitys on kehittynyt kognitiivisen psykologian periaatteista. Se perustuu käsitykselle opiskelijasta aktiivisena tiedon muokkaajana. Oppimiskäsitys näkee tiedon itsessään dynaamisena. Tämän käsityksen mukaan tietoa ei voida siirtää suoraan opiskelijoille, vaan opiskelijan on itse muodostettava tiedosta oma tulkintansa perustuen aikaisempaan tietoihin ja kokemuksiin. Opiskelijalle muodostuu tietty kognitiivinen rakenne aikaisemmin opittujen tietojen, taitojen, asenteiden ja kokemusten kautta. Tämä toimii pohjana uusien tietojen ja taitojen käsittelemiselle. (Toiskallio ym. 2002, 34–35).

2.2 Arvioinnin kuvausjärjestelmiä

Kasvatustieteessä oppilaan oppimisen arviointi eli evaluointi kuuluu opetusopin eli didaktiikan alueelle. Didaktiikan nähdään käsittävän opetussisällön ja opetussuunnitelmat sekä opetusmenetelmät. (Uusikylä & Atjonen 2005, 26–27).

Opetussuunnitelman tasoja tunnistetaan seuraavasti:

1. Ideaalinen opetussuunnitelma, joka edustaa opiskelijan kehitystä ja oppimista ohjaavaa ihanneohjelmaa.
2. Kirjoitettu opetussuunnitelma, jolla tarkoitetaan virallista hallinnollista suunnitelmaa, joka tuo esille laatijoidensa koulutuspoliittisia ja pedagogisia tavoitteita.
3. Toteutettu opetussuunnitelma edustaa opettajan näkemystä kirjoitetusta opetussuunnitelmasta. Toteutetulla opetussuunnitelma pitää sisällään opettajan oman käsityksen kirjoitetusta opetussuunnitelmasta ja opetukselliset keinot sen toteuttamiseksi.
4. Toteutuneella opetussuunnitelmalla ymmärretään opetuksen toteutuminen opiskelijan näkökulmasta tarkasteltuna. Toteutunut opetussuunnitelma edustaa opiskelijan oppimistuloksia ja se on opiskelijan tiedollisen rakenteen muovaama tulkinta opetuksesta.

(Aarnio, Helakorpi & Luopajarvi 1991, 105)

Lisäksi opetuksen suunnittelemattomista ja tarkoittamattomista vaikutuksista käytetään nimitystä piilo-opetussuunnitelma. (Uusikylä & Atjonen 2005, 55).

Opetuksen tavoitteiden ja arvioinnin monipuolistamiseksi on kehitetty erilaisia taksonomioita eli kuvausjärjestelmiä. Näistä tunnetuimpia kasvatustieteen käsitejärjestelmiä ovat:

- Bloomin kognitiivinen
 - tieto
 - ajattelu
- Kratwohlin affektiivinen
 - tunteet
 - asenteet
- Simpsonin psykomotorinen
 - taidot

(Uusikylä & Atjonen 2005, 198).

Opetuksen tavoitteiden ja päämäärien kautta Yhdysvaltojen yliopistojen kokeidentarkastajien komitea päätyi kognitiivisen alueen luokitteluun kuuteen pääluokkaan:

- tieto (knowledge) arvioidaan palauttamalla asiat mieleen.
- ymmärtäminen (comprehension). Oppilas tietää mistä on kysymys ja osaa käyttää asiaan liittyviä materiaaleja.
- soveltaminen (application). Oppilas pystyy käyttämään teoreettisia käsitteitä ja menetelmiä uusissa tilanteissa.
- analyysi (analysis). Oppilas pystyy jakamaan kokonaisuuksia osiin ja hahmottamaan niiden merkityksen kokonaisuudelle.
- synteesi (synthesis). Oppilas osaa muodostaa osista hänelle uusia kokonaisuuksia.
- arviointi (evaluation). Oppilas pystyy arvioimaan asioita annettujen tai omien kriteeriensä perusteella.

(Bloom 1956, 4 ja 201–207; Uusikylä & Atjonen 2005, 198–199).

Teoksessaan *Taxonomy of educational objectives 1* (1956) Bloom myös esittelee erilaisia koekysymyskäytäntöjä kognitiivisen alueen osaamisen arvioimiseksi. Neljällä alemmalla tasolla Bloom käyttää useimmiten monivalintatehtäviä ja kahdella ylemmällä tasolla esseekysymyksiä. (Bloom, 1956, 78–88, 97–119, 131–143, 151–161, 177–184, 196–200).

Åhlberg (1993, 51) mainitsee Bloomin taksonomian alkuperäisenä tarkoituksena olevan kehittää luokitusjärjestelmä yliopistojen testien tehtäville ja näitä tehtäviä vastaaville kasvatustavoitteille. Rauste-von Wright ja von Wright (1994, 105) luokittelee Bloomin oppimisen ulkoista säätelyä korostaviin kasvatustieteilijöihin. Uusikylä ja Atjonen (2005) näkevät tavoitetaksonomiat ja niiden taustalla olevan piilobehavioristisen ajattelutavan sopivat huonosti opiskelijoiden itseohjautuvuutta ja konstruktivistista oppimista korostavaan nykyaikaan. (Uusikylä & Atjonen 2005, 200).

Komitea, jonka julkaisutoimittajana Bloom toimi, tunnisti myös tarpeen affektiivisen alueen taksonomian kehittämiseksi (Bloom 1956, 7). Käsitejärjestelmän tasolle sen saattoi Krathwohlin, Bloomin ja Masian työryhmä vuonna 1964. (Karthwohl, Bloom & Masia 1964).

Työryhmä luokitteli oppilaan tunteiden ja asenteiden alueen pääluokkiin seuraavasti:

- vastaanottaminen (attending). Oppilas on tietoinen jonkin ilmiön olemassa olosta ja suostuu kiinnittämään siihen huomiotaan.
- vastaaminen (responding). Oppilas motivoituu havainnoimaan opetusta aktiivisesti.
- arvon omaksuminen (valuing). Oppilas toimii riittävän usein arvon tai asenteen vaatimalla tavalla.
- arvojärjestelmät (organization). Oppilas joutuu tilanteisiin, joissa erilaiset arvot ovat vuorovaikutuksessa keskenään. Hän kykenee osoittamaan teoillaan, mitkä arvot on omaksunut.
- arvojärjestelmän sisäistäminen (characterization by a value complex). Oppilas on sisäistänyt arvokokonaisuuden niin hyvin, että se ohjaa kaikkea hänen käyttäytymistään

(Karthwohl ym. 1964, 176–185; Uusikylä & Atjonen 2005, 199).

Myös affektiivisen taksonomian kehittäjät esittävät erilaisia menettelytapoja tunnistaa oppilaan taso arvojen ja asenteiden alueella. Useimmiten heidän mallinsa on käyttää erilaisia monivalintatehtävän kaltaisia mielipidemittauksia affektiivisen tason havaitsemiseen. (Karthwohl ym. 1964, 101–173).

Edellä mainittujen taksonomioiden kehittelijät tunnistivat myös psykometrisen alueen, mutta katsoivat taksonomian kehittämisen hyödyttävän vain vähän toisen asteen tai

yliopistojen koulutusta (Simpson 1966, 2). Kehittämässään psykometrisen alueen taksonomiassa Simpson käyttää seuraavia pääluokkia:

- havainto (perception). Oppilas tulee aistiensa avulla tietoiseksi tietyistä ympäristön kohteista.
- valmistautuminen toimintaan (set). Oppilas on henkisesti, fyysisesti ja emotionaalisesti valmis toimintaan.
- ohjattu vastaus (guided response). Opettaja ohjaa toimintaa, jossa korostuvat vaikeimpien taitojen oppimisessa tarvittavat perustaidot.
- mekanisoituminen (mechanism). Oppilaan taidot ovat sillä tasolla, että hän alkaa luottaa omaan suorituskyykyynsä.
- monimutkaisten taitojen hallinta (complex overt response). Oppilaan toiminta on automatisoitunut tasolle, joka mahdollistaa vaivattoman toiminnan nopeasti ja voimavaroja tuhlaamatta.
- soveltaminen (adaptation). Aikaisemmin opittuja taitoja sovelletaan uusiin tilanteisiin luovasti.
- luova taso (origination). Oppilas luo jotain uutta.

(Simpson 1966, 25–31; Uusikylä & Atjonen 2005, 199).

Vaikka taksonomista ajattelua on kritisoitu oppimisteoreettisista lähtökohdista tarkasteltuna sekä käytännön vaikeuksien takia, näkee Aagaard (1971) niillä harkitusti käyttäen monia etuja (Soininen 1997, 82). Aagaardin (1971) mielestä taksonomiat:

- edistävät määrittelyn selkeyttä
- lisäävät tavoitteen kuvauksen monipuolisuutta
- helpottavat tavoitteen kuvauksen vertailua
- mahdollistavat keskustelun tavoitteista
- helpottavat opetuksen evaluointia määrittelemällä arvioinnin perustan
- helpottavat työtapojen ja välineiden valintaa ja
- auttavat oppimistehtävien järjestyksen määrityksessä.

(Soininen 1997, 82).

Uudempaa taksonomioiden kehittelyä edustaa vuonna 1982 Biggsin ja Collisin kehittämä SOLO-taksonomia, joka on lyhenne englannin kielen sanoista Structure of the Observed Learning Outcome. SOLO-taksonomia on luotu havaitun oppimistuloksen laadun kuvausjärjestelmäksi. Tämän taksonomian avulla pyritään

erottomaan heikosti opittu hyvin opitusta sekä alkeellisesti ajateltu syvällisesti ajatellusta. (Åhlberg 1993, 51; Aarnio ym. 1991, 196–197).

SOLO-taksonomian avulla luokitellaan useimmiten oppilaiden esseevastauksia opettajan tekemiin kysymyksiin. Tässä taksonomiassa oppilaan vastaus avoimeen kysymykseen luokitellaan seuraavasti:

- esirakenteinen (prestructural): Oppilas ei vastaa kysymykseen. Vastauksessa ei ole yhtään olennaista näkökohtaa.
- yksirakenteinen (unistructural): Vastaus perustuu vain yhteen relevanttiin näkökohtaan. Johtopäätökset ovat kapea-alaisia ja usein jyrkkiä.
- monirakenteinen (multistructural): Oppilas käsittelee useita toisiinsa liittyviä näkökohtia. Hän jättää kuitenkin tarkastelematta aineiston mahdolliset epä johdonmukaisuudet ja ristiriidat.
- relationaalinen (relational): Oppilas tarkastelee vastauksessaan useimpia tai kaikkia olennaisia näkökohtia. Hän pystyy liittämään vastaukseensa myös ristiriitaisilta näyttävät kohdat. Oppilas tarkastelee aihetta vain yhdessä kontekstissa.
- laaja abstraktinen (extended abstract): Vastauksessa käy ilmi, että vastauksessa tarkasteltu tapaus on vain yksi esimerkki yleisestä periaatteesta. Vastauksessa saattaa esiintyä hypoteettisia näkökohtia, joita ei ole kysymyksessä annettu. Johtopäätökset ovat ehdollisia ja avoimia.

(Åhlberg 1992, 51–52; Aarnio ym. 1991, 196–197).

2.3 Arviointikäsitteitä

Absoluuttisella arvostelulla tarkoitetaan arvostelua, jonka perusteena ovat tarkasti määritellyt yhteiset kriteerit kuten oppimistavoitteet. Suhteellisessa arvioinnissa arvosanat perustuvat oppilaiden oppimistulosten vertaamiseen muihin vastaaviin tuloksiin. Useimmiten vertailu tapahtuu saman luokan oppilaiden kesken. (Åhlberg 1991, 8).

Kvantitatiivissa eli määrällisessä arvioinnissa kerätään tietoa siitä, kuinka paljon oppilas on oppinut. Arvioinnin tavoitteena on saada oppilaat

paremmuusjärjestykseen arviointitoimenpiteistä saatavien numeroarvosanojen avulla. (Aarnio ym. 1991, 196 ja Åhlberg 1991, 62)

Kvalitatiivisen eli laadullisen arvioinnin tavoitteena on selvittää oppilaan edistyminen ennalta määrättyihin kriteereihin verrattuna. Kriteereinä voivat olla koulutussuunnitelmassa etukäteen asetetut tavoitteet tai opiskelijan oppimisen arvioimiseksi asetetut henkilökohtaiset tavoitteet. Laadullisen arvioinnin pyrkimyksenä on selvittää oppilaan oppimisen syvällisyys eikä erotella oppilaita toisistaan. (Aarnio ym. 1991, 196). Åhlberg (1991, 31) mainitsee laadullisen arvioinnin olevan luonteeltaan joustavaa, luovaa sekä uusia menetelmiä kokeilevaa.

Diagnostisen arvioinnin tavoitteena on oppilasryhmän lähtötason selvittäminen ennen opetusjaksoa. Lähtötaso mittauksella saadaan selville sekä oppilaiden yleinen taso kuin myös oppilaiden väliset erot osaamisessa. (Uusikylä & Atjonen 2005, 201-202).

Formaalinen arviointi antaa opettajalle tietoa oppimisessa edistymisestä opetusjakson aikana. Arviointi tuloksen ei ole tarkoitus vaikuttaa oppilaiden arvosanoihin. (Uusikylä & Atjonen 2005, 201-202).

Summatiivisten eli prognostisten arviointien tarkoituksena on laajojen opetusjaksojen päättöarviointi ja todistusarvosanojen määrittäminen (Uusikylä & Atjonen 2005, 201-202).

2.4 Arviointitavat

Perinteisesti oppilaan oppimista arvioivina kokeina on käytetty kirjoitelmatehtäviä (eli esseetehtäviä), lyhyttä vastausta edellyttäviä tehtäviä sekä monivalinta- ja vaihtoehtotehtäviä. (Uusikylä & Atjonen 2005, 204–205). Näiden lisäksi Åhlberg (1991, 63) mainitsee myös koetehtävinä täydennystehtävät, tosi-epätosi -tehtävät, yhdistelytehtävät ja muunlaiset tehtävät.

Edellä mainituista essee-, lyhyt vastaus - ja täydennystehtävien katsotaan edellyttävän opiskelijan kykyä konstruoida eli muodostaa vastauksensa omin sanoin. Tosi-epätosi-, monivalinta- ja yhdistelytehtävissä oppilaat valitsevat opettajan

antamista vaihtoehtoista oikean tai oikeat vastaukset. (Åhlberg 1991, 63). Näiden arviointitapojen rasitteeksi on nähty, että niissä korostuu liikaa faktojen ja pinnallisesti ulkoa opitun osuus. (Uusikylä & Atjonen 2005, 206).

Räsänen (1997) luokittelee edellä mainittuja arviointi tapoja seuraavasti:

1. Esseetehtävien avulla pyritään saamaan selville oppijan kokonaiskäsitys opittavasta asiasta.
2. Lyhyt vastaus -tehtävien avulla pyritään selvittämään keskeisiä yksityiskohtia opittavasta asiasta.
3. Täydennystehtävillä pyritään selvittämään oppijan vastauksen totuusarvoa ja oppimisen syvyyttä.
4. Monivalintatehtävillä pyritään selvittämään parhaiten opitun asian sisältöä ja asian ymmärryksen laatua.
5. Yhdistelytehtävillä testaan keskeisten asioiden keskinäisiä suhteita ja assosiaatioiden muistamista ja ymmärtämistä.

(Räsänen 2000, 219)

Uusina arviointimenetelminä ovat nousseet esille esimerkiksi itsearviointi, ryhmätentti, portfolioarviointi, oppimispäiväkirja, aineistokoe, näyttökoe ja esitykset. Näiden arviointimenetelmien nähdään korostavan laadullisen mittaamisen arvoa. (Uusikylä & Atjonen 2005, 206).

Itsearviointin toteutustapoina voivat olla sekä yksilön että ryhmän arviointi. Tavallisesti opiskelija arvioi saavutuksiaan opettajalta saamiinsa kriteereihin pohjautuen. Ryhmän itsearviointissa yhteisvastuu sekä vuorovaikutus korostuvat. Myös ryhmän sosiaaliset taidot korostuvat, kun oppimista ja sen tuloksia arvioidaan koko ryhmän saavutuksina. (Uusikylä & Atjonen 2005, 206).

Ryhmätentin etuna on, että sillä voidaan arvioida suurempi joukko opiskelijoita silloin, kun ei ole tarpeen arvioida jokaisen yksilön osaamisen tasoa. Koetilanteessa esimerkiksi kolmesta viiteen oppilasta vastaa johonkin opintojakson kannalta tärkeään kysymykseen. Kaikki ryhmät valmistelevat vastauksia määrätyn ajan, jonka jälkeen ne esitellään ja muut opiskelijat saavat esittää ryhmälle aiheetta koskevia kysymyksiä. Tällöin opittua voidaan syventää ja tuoda esiin uusia näkökulmia. Asiantunteva opettaja pystyy analysoimaan mitä oppimista on tapahtunut ja onko asiat tosiasiallisesti ymmärretty. (Uusikylä & Atjonen 2005, 206).

Portfolioarvioinnissa opiskelija kerää töistään sekä saavutuksistaan kansiota tai salkkua. Hän valitsee siihen niitä töitään, joiden katsoo kuvaavan hänen edistymistään opetettavissa aiheissa. Tämän arviointitavan tavoitteena on vahvistaa opiskelijan itsenäisyyttä, itsetuntemusta, minäkäsitystä ja opiskelutaitoja. Arviointitapa vaatii kuitenkin pitkäkestoista opiskelujaksoa ja rajoituksena sille nähdään opiskelijat, jotka eivät ole halukkaita tai kykeneviä saattamaan oppimaansa näkyväan, arvioitavaan muotoon. (Uusikylä & Atjonen 2005, 206–207).

Oppimispäiväkirjamenetelmässä opiskelija reflektoi eli pohtii omalta kannaltaan mitä on oppinut ja ajatellut, sekä miten opetus on vaikuttanut ja mistä hän on eri mieltä. Oppimispäiväkirja on tarkoitettu oman oppimisen ja kasvun apuvälineeksi. (Uusikylä & Atjonen 2005, 207).

Aineistokokeessa opiskelijalla on mahdollisuus käyttää koetilanteessa apunaan kirjallista materiaalia, kuten muistiinpanoja ja kirjoja. Vastauksessa kirjallisen materiaalin kopiointi ei riitä, vaan koekysymykset on laadittu niin, että vastaaminen edellyttää tiedon soveltamista. (Uusikylä & Atjonen 2005, 207).

Aitoihin työtehtäviin liittyvänä arviointitapana Uusikylä ja Atjonen (2005, 207) mainitsevat näyttökokeen, joka heidän mukaansa sopii erityisen hyvin ammatilliseen koulutukseen.

Taideopetuksessa luonnollisena osana ovat esitykset. Muusikot, kuvataiteilijat ja näyttelijät voivat esiintymällä tuoda esiin taitojaan ja saada samalla palautetta osaamisestaan. (Uusikylä & Atjonen 2005, 207).

Novak ja Gowin (1984) ovat kehittäneet käsitekarttatekniikan oppimisen, mutta myös oppimisen arvioinnin välineeksi. Lisäksi heidän mukaan käsitekartan avulla voidaan tehdä havaintoja opiskelijan suoriutumisesta Bloomin taksonomian ylemmillä tasoilla. (Novak & Gowin 1995, 27 ja 106–119).

Arviointitapoja, joissa opiskelu ja arviointi liitetään toisiinsa sekä työelämän tarpeisiin kutsutaan autenttiseksi arvioinniksi. Autenttisen arvioinnin ominaisuuksia on kuvattu seuraavasti:

- *Tiedon tuottaminen. Tärkeämpää on uuden tiedon tuottaminen ja tietojen yhdistely kuin opitun toistaminen.*

- *Oppijan oma aktiivisuus, valta ja vastuu. Oppilas saa osallistua arvioitavien tehtävien valintaan ja arvioinnin toteutukseen itsearviointina. Autenttinen arviointi on tärkeää itsetuntemuksen lisääjänä.*
- *Tutkiva ja soveltava ote tietoon. Tulkinnat, ymmärtävä ote tietoon ja kyky asettaa ongelmia nousevat tärkeiksi*
- *Merkityksellisyys oppijan elämän kannalta. Arviointi ei saa olla pelkkää osaamisen kontrollointia. Tehtävien tulee olla mielekkäitä, elämyksellisiä tai ajankohtaisia. Niiden tulisi kehittää ajattelutaitoja.*
- *Kompleksiset taito- ja tietokokonaisuudet. Ei rajoituta vain tietyn oppiaineen pariin, vaan laajoissa projekteissa arvioidaan kokonaisuutta, työskentelyn pitkäjänteisyyttä, toiminnan suunnitelmallisuutta, oppilaiden yritteliäisyyttä ja lopputuloksen esittelyä. Tuloksen laatua ei ratkaise virheiden määrä, vaan tuotoksen omaperäisyys ja tarkoituksen mukaisuus.*
- *Laadullinen, asiaturteva arvostelu. Laajoja kokonaisuuksia, sovelluksia ja luovia ratkaisuja ei voida arvioida mekaanisesti, vaan arvioitsijan on oltava alan asiantuntija.*

(Linnakylä 1997 Uusikylän ja Atjoson 2005, 208 mukaan).

3 EUROOPAN UNIONIN RAJATURVALLISUUSVIRASTO

3.1 Yleistä

Ensimmäinen toukokuuta 2005 perustettu Euroopan Unionin rajaturvallisuusvirasto (Frontex) sijaitsee Varsovassa Puolassa. Sen ensimmäisenä pääjohtajana toimii Rajavartiolaitoksen prikaatinkenraali Ilkka Laitinen. Tällä hetkellä virastossa työskentelee 164 henkilöä, mutta viraston kehitysvaiheen takia henkilöstömäärä tulee vielä kasvamaan tulevaisuudessa (www.frontex.europa.eu/faq 29.1.2009 0352). Viraston organisaatio on liitteenä 1.

3.2 Viraston tehtävät

Frontexin perustamisasetuksessa (Neuvoston asetus (EY) n:o 2007/2004) sen pääasialliset tehtävät on määritelty seuraavasti:

- jäsenvaltioiden välisen operatiivisen yhteistyön yhteensovittaminen ulkorajavalvonnan alalla.
- jäsenvaltioiden avustaminen kansallisten rajavartijoiden kouluttamisessa, mukaan lukien yhteisten koulutusvaatimusten käyttöönotto.
- riskianalyysojen tekeminen
- ulkorajavalvontaan liittyvän tutkimuksen kehityksen seuraaminen
- jäsenvaltioiden avustaminen olosuhteissa, joissa ulkorajoilla tarvitaan teknistä ja operatiivista lisäapua
- tarvittavan tuen antaminen jäsenvaltioille yhteisten palauttamisoperaatioiden järjestämiseksi.

(Neuvoston asetus (EY) n:o 2007/2004, II luku, 2 artikla).

Asetuksessa mainitaan, että ”virasto laatii ja kehittää edelleen rajavartijakoulutuksen yhteisiä vaatimuksia ja tarjoaa Euroopan tason koulutusta jäsenvaltioiden kansallisten rajavartijoiden kouluttajille”.

”Virasto tarjoaa myös ulkorajavalvontaa ja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista koskevia täydennyskoulutuskursseja ja -seminaareja jäsenvaltioiden toimivaltaisten kansallisten yksiköiden henkilöstölle.”

”Virasto voi järjestää yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa koulutusta niiden alueella”. (Neuvoston asetus (EY) n:o 2007/2004, II luku, 5 artikla). Käytännön esimerkkeinä tällaisesta koulutuksesta ovat Suomessa järjestetyt mid-level-officer kurssien osuudet.

Koulutuspolitiikka kuuluu Euroopan Unionissa jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tästä syystä Frontexin tehtävänä on avustaa koulutukseen liittyvissä asioissa. Kuitenkin Frontexin operatiivisen yhteistyön yhteensovittamisen kautta jäsenmaille tulee tarve harmonisoida omia kansallisia järjestelmiään yhteensopiviksi toistensa kanssa. Esimerkiksi Schengenin säännöstöllä säädellään yksityiskohtaisestikin rajaturvallisuusorganisaatioiden toimintatapoja tietyissä tilanteissa. EU:lla tai

Frontexilla ei kuitenkaan ole oikeutta antaa kansalliseen koulutukseen kohdistuvia velvoittavia määräyksiä. Kuitenkin koulutus on se keino, jolla EU:n rajoilla toimivat virkamiehet saavuttavat tehtävissään tarvitsemansa tiedot ja taidot (Turkia 2006, 4; Frontex Active Implementation 2008, 5).

4 EUROOPAN UNIONIN RAJATURVALLISUUSVIRASTON YHTEINEN OPETUSSUUNNITELMA

4.1 Yleistä

Sevillan Eurooppa-neuvosto päätti vuonna 2002 rajavartijakoulutuksen yhteisen opetussuunnitelman (Common Core Curriculum; CCC) valmistelusta. Yhteisen opetussuunnitelman kehittäminen alkoi Itävallan ja Ruotsin johtamana projektina, jonka loppuraportti valmistui vuonna 2003. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 6).

Tätä työtä jatkoi Itävaltaan perustettu Rajavalvonnan koulutuskeskus (Ad Hoc Centre for Border Guard Training; ACT), joka suoritti loppuraportin pohjalta opetussuunnitelman koulutuksellisten päämäärien asettamisen ja arvioinnin vuoteen 2004 mennessä. Yhteisen opetussuunnitelman kansallinen käyttöönotto alkoi kesäkuussa 2004. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 6).

Tämän jälkeen koulutuskeskus toimeenpani tutkimuksen, jossa arvioitiin yhteisen opetussuunnitelman toimivuutta. Tutkimuksessa kävi ilmi tarve päivittää yhteisen opetussuunnitelma, niinpä koulutuskeskus aloitti tämän työn vuonna 2005. Euroopan Unionin rajaturvallisuusviraston perustamisen myötä työskentely jatkui erillisenä rajaturvallisuusviraston projektina vuodesta 2006. Tämän tutkimuksen kannalta merkitykselliseksi tekijäksi koulutuskeskuksen laatimassa tutkimuksessa nousi esille tarve panostaa opetuksen määrän sijasta sen laatuun. (Common Core Curriculum, Monitoring System 2006, 4).

Yhteisen opetussuunnitelman päivitystyö jatkui seuraavana vuonna yleisen osan sekä maa-, meri-, ja lentoasemaosan työryhmissä, joiden työskentelyä konsultoivat Koulutuksen tutkimuskeskus Suomesta ja Bolognan yliopisto Italiasta. Päivitetty yhteinen opetussuunnitelma esiteltiin Rajavalvontaviraston johtokunnalle marraskuussa 2007. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 9; Frontex Active Implementation 2008, 14).

4.2 Yhteisen opetussuunnitelman peruseriaatteen

Opetussuunnitelman tieto- ja taitotasokuvaukset perustuvat jo luvussa 2.2 esiteltyihin Bloomin ja Krathwohlin taksonioihin opetuksellisista tavoitteista. Nämä taksonomiat on valittu, koska ne ovat helposti ymmärrettäviä ja yleisimmin käytössä olevia. Psykomotoristen taitojen osalta opetussuunnitelmassa sovelletaan Simpsonin mallia.

Peruskoulutukselle luonteenomaisten tavoitteiden takia kognitiivisen alueen kolmea ensimmäistä kategoriaa (tieto-ymmärtäminen-soveltaminen) on käytetty eniten. Opetussuunnitelma kuitenkin huomioi, että tieto voi olla jaettuna tosiasialliseen, käsitteelliseen, menettelytapoja koskevaan tai metakognitiiviseen ulottuvuuteen. Tämä jaottelu on tunnistettu opetussuunnitelmassa, mutta sitä ei ole painotettu, jotta lopputulos pysyisi helpommin ymmärrettävänä.

Opetussuunnitelman taitotasot on ilmaistu noudattaen Bloomin ajatusta käyttää tiettyjä verbejä ilmaisemaan saavutettavana olevaa oppimisen tasoa. Rajavalvontatyön luonteen takia opetussuunnitelmassa käytettyjä taitotasoa kuvaavia verbejä on enemmän kuin Bloomin käyttämässä avainsanaluettelossa (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 10–11).

4.3 Yhteisen opetussuunnitelman tavoite

Opetussuunnitelma tarjoaa yhteiset standardit kansallisille rajavalvonta-alan oppilaitoksille sekä niiden opettajille ja oppilaille. Sen tavoitteena on, sen jälkeen kun se on otettu käyttöön kansallisessa opetussuunnitelmassa, että rajavartijat

saavuttavat vaadittavan ammatillisen pätevyyden, ammatissa tarvittavat tiedot ja taidot sekä oikean ammatillisen asenteen.

Schengenin säännöstö antaa yhtenäistetyn laillisuusperustan rajavartioiden tehtäville Euroopan Unionin alueella. Tästä syystä myös peruskoulutuksen yhtenäistäminen on tarpeellista. Kansalaisia tulisi kohdella samalla tavalla kaikilla EU:n ulkorajoilla. Yhdenmukaisen rajaturvallisuusmallin periaatteisiin kuuluu rajavartioiden toimien yhdenmukaisuus. Yhteistoimintaoperaatioissa niihin osallistuvilla rajavartiomiehillä tulee olla yhtenevä käsitys siitä, mitä yhtenevällä peruskoulutuksella saavutetaan. Schengenin rajasäännöstö (Schengen Borders Code) suosittaa, että yhteinen opetussuunnitelma ja koulutusstandardit otetaan käyttöön rajavartijakoulutuksen opetussuunnitelmassa. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 11–15).

EY-asetuksen tasolla olevassa Schengenin rajasäännöstössä todetaan seuraavaa: ”Jäsenvaltioiden on järjestettävä rajavalvonnan ja perusoikeuksia koskevaa koulutusta. Sitä varten on otettava huomioon viraston asettamat ja sen edelleen kehittämät yhteiset koulutusvaatimukset”. (Euroopan Parlamentin ja Neuvoston asetus (EY) N:o 562/2006, 16 artikla, 4. kohta).

Yhteisen opetussuunnitelman toisena tavoitteena on vastata Kööpenhaminan prosessin asettamiin haasteisiin. Tämän prosessin päämääränä on muun muassa vahvistaa eurooppalaista ammatillista koulutusta (Vocational Education and Training; VET) läheisemmän yhteistyön saavuttamiseksi sekä mahdollistaa parempi ammatillinen liikkuvuus. Samalla prosessin tavoitteena on kehittää oppilaitosten välistä yhteistyötä, kumppanuutta ja ylikansallisia aloitteita.

Yhteisessä opetussuunnitelmassa mainitaan sen myös vastaavan niihin haasteisiin, jotka tulevat eteen siirryttäessä rajavartiomiehen peruskoulutuksesta päällystökoulutukseen (mid-level officer education; MLO), jolloin siirrytään eurooppalaisen korkeakoulukoulutuksen alueelle. Yhteiseen opetussuunnitelmaan perustuvan rajavartijan peruskoulutuksen jälkeen opiskelija on pätevä jatkamaan Bologna-prosessiin perustuvassa jatkokoulutuksessa. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 11–15).

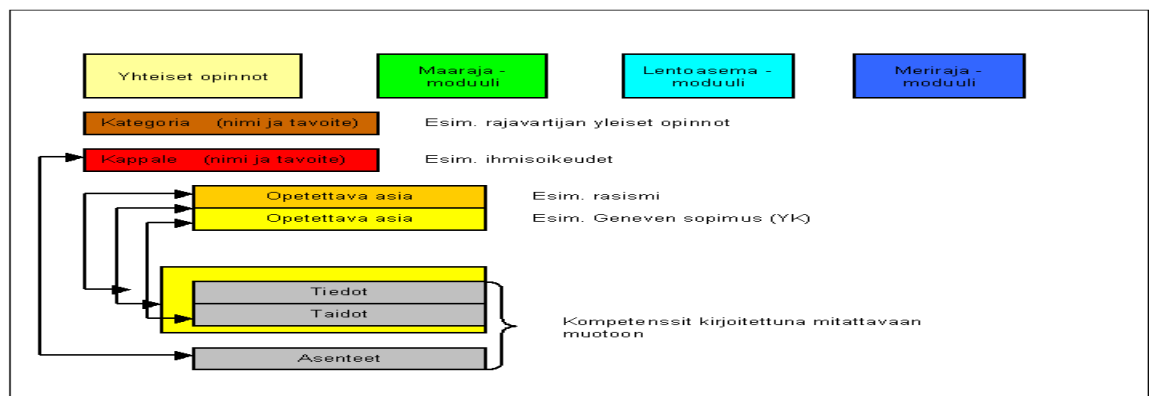
4.4 Yhteisen opetussuunnitelman rakenne

Yhteisen opetussuunnitelman on otettava huomioon Euroopan Unionin alueella käytössä olevat neljä erilaista rajavartijan peruskoulutusrakennetta:

1. Valtiot, joissa rajavartija suorittaa vain poliisikoulutuksen. Koulutuksen tietyt osat liittyvät rajavartijan tehtäviin, mutta varsinainen pätevytyminen tapahtuu työssä oppimisen kautta.
2. Valtiot, joissa rajavartijat suorittavat poliisikoulutuksen ja sen lisäksi rajavartioalan erikoistumisjakson osana peruskurssia.
3. Valtiot, joissa poliisit ja rajavartijat saavat erillisen koulutuksen. Rajavartijakoulutus keskittyy vain rajavartijan tehtäviin.
4. Valtiot, joissa on käytössä muu koulutus, esimerkiksi maahanmuuttoviranomaiskoulutus. Työntekijät työskentelevät eri rajavartijan tehtävien osa-alueilla, useimmiten rajavalvontatehtävissä rajanylityspaikoilla tarkastamassa rajanylittäjien matkustusasiakirjoja.

(Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 18–19).

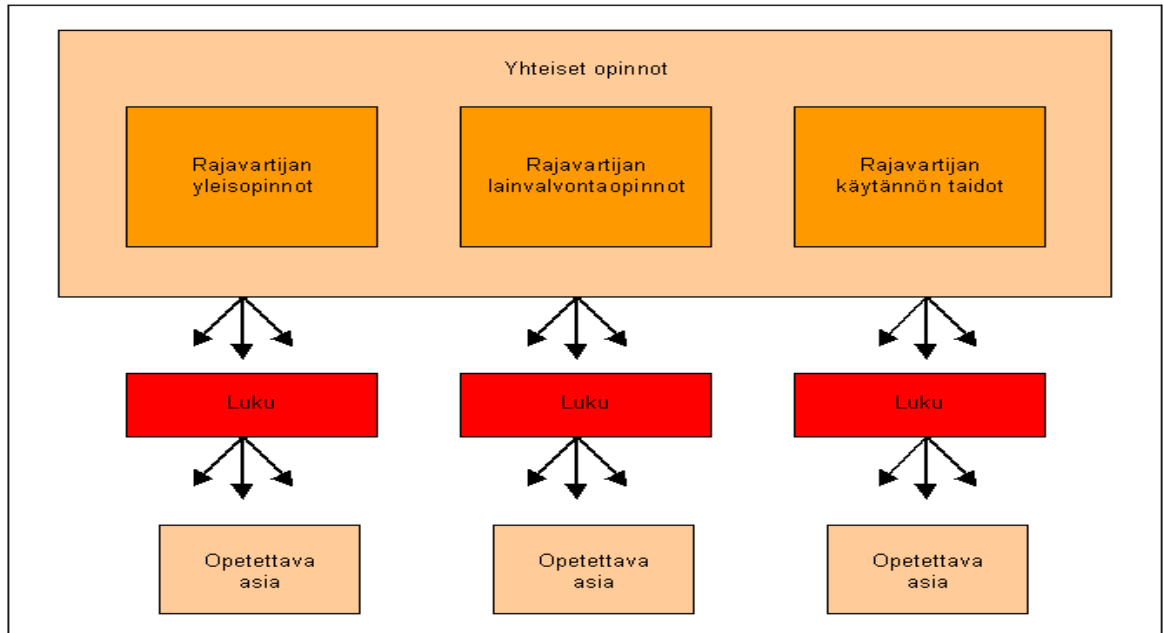
Yhteinen opetussuunnitelma on jaettu yleiseen osaan sekä meri-, lentoasema- ja maarajamoduuleihin. Moduulit on edelleen jaettu kategorioihin, lukuihin ja opetettaviin asioihin. Näistä jokaisella kategoriolla ja luvulla on oma kuvauksensa tavoiteltavasta ammatillisesta asenteesta. Luvut on edelleen jaettu opetettaviin asioihin, joissa jokainen aihe sisältää taito- ja tietotasokuvauksen sekä kuvauksen arviointimenetelmistä kuin myös suositelluista opetusmenetelmistä (kuvio 1) (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 16–17).

Kuvio1. Rajavartijoiden yhteisen opetussuunnitelman rakenne.

(Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 17).

Kaikille rajavartio-opintosuunnille yhteinen osa on jaettu kolmeen kategoriaan: rajavartijan yleiset opinnot, rajavartijan lakiopinnot ja rajavartijan käytännön perustaidot. Maa-, lentoasema- ja merimoduulit on kukin jaettu kahteen kategoriaan: erityisalanlainsäädäntö ja erityiset käytännön taidot (kuvio 2) (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 17–18).

Kuvio 2. Rajavartijoiden yhteisen opetussuunnitelma yhteisten opintojen rakenne. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 17).

4.5 Yhteisen opetussuunnitelman sisältö

4.5.1 Yleinen osa

Yleisen osan opinnot sisältävät kaikille moduuleille yhteisiä opintoja. Tämän osan yleisopinnot käsittelevät rajavartio-organisaatioiden kehittymistä käsitteleviä kokonaisuuksia, Euroopan Unionin ja sen organisaatioiden toimintaa, sovelletun psykologian opintoja, viestintätaitojen opintoja, sosiologiaa, ammattietiikkaa, ihmisoikeuksia, englannin kielen ja tietotekniikan opintoja. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 42–108).

Lakiosan opinnot sisältävät opintoja Euroopan Yhteisön laeista ja kansainvälisestä lainsäädännöstä, kansallisesta lainsäädännöstä, rikostutkinnasta, asiakirjatutkinnasta, rikospaikkatutkinnasta, organisoituneesta rikollisuudesta ja hallinnosta. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 109–167).

Ammatillisiin käytännön opintoihin kuuluvat rajavartioiden taktiset menettelytavat, tekniset apuvälineet, asekoulutus, fyysinen koulutus, ensiapu sekä yhteistoiminta muiden viranomaisten ja rajaylikulusta vastaavien rajavartio-organisaatioiden kanssa. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 168–242).

4.5.2 Merirajamoduulin opinnot

Tutkielmani rajauksen mukaisesti en käsittele maa- ja lentokenttärajan opintoja. Merirajan opinnot jakautuvat erikoislainsäädännön ja erityistaitojen osiin (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 374–375).

Merirajan moduulin erikoislainsäädännön opintoihin kuuluvat merivartiointia koskeva Euroopan Unionin lainsäädäntö sekä kansainvälinen ja kansallinen lainsäädäntö. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 377–390).

Merirajamoduulin ammatilliseen osan opintoja ovat merellisten operaatioiden erityispiirteet, yhteistoiminta ja tekniset apuvälineet merivartiointissa. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 391–407).

4.6 Yhteisen opetussuunnitelman implementointi

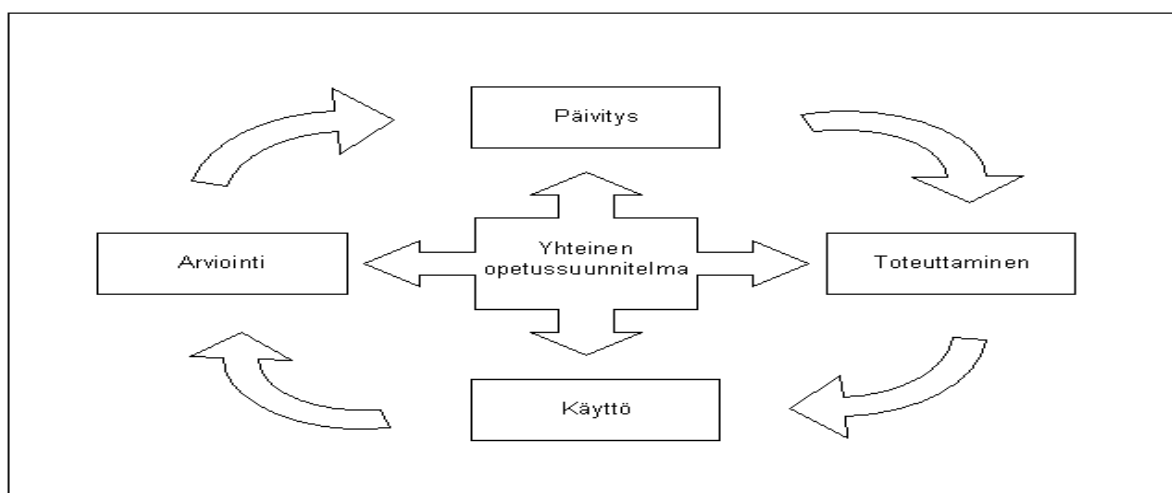
Implementoinnin tavoitteena on opetussuunnitelman käyttöönotto eli opetussuunnitelman saattaminen operatiiviseen käyttöön. Tähän pyritään aktiivisessa implementoinnissa poliittisella ja taloudellisella tuella, ohjauksella, seurannalla sekä tulosten arvioinnilla. (Frontex Active Implementation 2008, 5).

Opetussuunnitelman käyttöönotossa on havaittavissa erilaisia vaiheita. On olemassa varsinainen kirjoitettu opetussuunnitelma, joka implementoinnin avulla sisällytetään

kansalliseen opetussuunnitelmaan. Seuraava vaihe on opettaa opetussuunnitelmaan perustuen eli opetettu opetussuunnitelma. Jokaisella opettajalla on oma tapansa opettaa ja tulkita opetussuunnitelmaa.

Oppilaan näkökulmasta muodostuu opittu opetussuunnitelma, jonka taustalla ovat oppilaan tapa oppia, hänen motivaationsa, kiinnostuksen kohteensa sekä arvonsa. Myös piilo-opetussuunnitelmalla on vaikutuksensa kokonaisopetussuunnitelmaan. Piilo-opetussuunnitelmassa opettajien, vanhempien opiskelijoiden ja ohjaajien tarkoittamattomat opetustilanteeseen vaikuttavat tekijät astuvat kuvaan. Suuri osa näistä vaikutuksista tapahtuu esimerkiksi oppimisen kautta, vaikka opetussuunnitelman suunnittelijat tai opettajat eivät olisi tarkoittaneet piilo-opetussuunnitelmaa opetuksen osaksi. (Frontex Active Implementation 2008, 6).

Rajavartijoiden yhteinen opetussuunnitelma nähdään jatkuvana prosessina, jonka osina ovat opetussuunnitelman käyttö, arviointi, päivitys ja käyttöönoton toteuttaminen.(kuvio 3)

Kuvio 3. Rajavartijoiden yhteisen opetussuunnitelman prosessi.

Kansalliset yhteiseen opetussuunnitelmaan perehtyneet kouluttajat toteuttavat implementoinnin käytännössä. Heille koulutetaan yhteisen koulutus suunnitelman toimintaperiaate, käytetty opetuksellinen taksonomia sekä miten muuttaa tavoitetasokuvaukset kansalliseen opetussuunnitelmaan oppitunneiksi ja

harjoituksiksi. Samalla käydään ensimmäiset keskustelut Frontexin arviointimenetelmästä. (Frontex Active Implementation, 2008, 12).

Aktiivinen yhteisen opetussuunnitelman implementointi koostuu kahdesta pääelementistä: yhteisen opetussuunnitelman käyttöönottamisesta kansallisessa opetussuunnitelmassa sekä yhteisen arviointimenetelmän kehittämisestä.

Arviointimenetelmä tulee koostumaan kahdesta osasta; se arvioi osallistuvan valtion yhteisen opetussuunnitelman laajuuden sekä millä tasolla opetustavoitteiden saavuttaminen on yhteisten operaatioiden toteuttamisen osa-alueella. Yhteinen arviointimenetelmä on nähty tarpeelliseksi yhteisoperatiivisen tason varmistamiseksi. (Frontex Active Implementation 2008, 15–16).

Arviointimenetelmän kehittäminen on aloitettu 2008 ja ensimmäiset testien rakenteen testaukset toteutetaan 2009 alkuvuodesta. Varsinaiset arvioinnit alkavat vuodenvaihteessa 2009–2010. (Frontex Active Implementation 2008, 16).

On myös huomioitava, että kaikilla kansallisilla opettajilla ei välttämättä ole opetuksellista ammattitaitoa käyttää suositeltuja opetusmenetelmiä. Tämä tilanne voidaan ratkaista järjestämällä pedagogista ja didaktista opetusta opettajille. Yhteisen opetussuunnitelman opetusmenetelmät ovat kuitenkin suosituksia ja opettajalla on vapaus valita opetusmenetelmänsä perustuen nykyiseen tilanteeseen ja opiskelijoiden osaamiseen. Yhteisen opetussuunnitelman käyttöönottamisesta aiheutuviin kustannuksiin on saatavissa 75 prosentin rahoitus Euroopan Unionin ulkorajojen valvonnan rahastosta. (Frontex Active Implementation 2008, 20).

4.7 Yhteisen opetussuunnitelman opintojen arviointi

Tarkasteltaessa yhteisen opetussuunnitelman suosittamia oppimisen arviointimenetelmiä käy ilmi, että arviointitapa on ilmaistu väljästi. Kuitenkin arvioinnilla tavoiteltava tiedollinen taso on ilmaistu toisinaan käytännössä koekysymyksen tarkkuudella.

Suositteluna mittausmenetelminä mainitaan seuraavat:

- kirjallinen koe (written exam)
- teoreettinen koe (theoretical test)
- yksilöllinen kirjallinen koe (individual written exam)
- summatiivinen arviointi (summative assessment)
- käytännön koe (practical test)
- yksilöllinen käytännön koe (individual practical test)
- suullinen koe (oral exam)
- suullinen ja käytännöllinen koe (oral and practical test)
- fyysinen koe (physical test)

Yhteisen opetussuunnitelman liitteessä 2 kuitenkin mainitaan 21 erilaista opintojen arviointitapaa, joista vain edellä lueteltuja on suositeltu käytettäväksi. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 43–242, 381–407 ja 424).

Yhteinen opetussuunnitelma sisältää opetettavan asian, siihen liittyvät tavoiteltavat tiedot ja taidot, opetusmenetelmän sekä arviointitavan. Liitteenä 2 on esimerkki CCC:n opetettavaa tietoa koskevista osista.

Yhteisessä opetussuunnitelmassa on lyhyet kuvaukset siinä suositeltavista erilaisista opetusmenetelmistä. Arviointimenetelmien osalta siinä ei ole kuvauksia suositeltavista arviointimenetelmistä. Se ei kerro olisiko suosittava kvantitatiivisia vai kvalitatiivisia kokeita tai arviointitapoja. Se ei myöskään ota kantaa diagnostiseen, formaaliseen tai summatiiviseen arvosteluun opintojen aikana. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007).

5 RAJA- JA MERIVARTIOKOULU

5.1 Yleistä

Raja- ja merivartiokoulu (RMVK) kuuluu sisäasianministeriön hallinnonalaan ja on Rajavartiolaitoksen (RVL) päällikön alainen rajaturvallisuus- ja meripelastusalan opetus- ja tutkimuslaitos. RMVK:n toimintaa ohjaa RVL:n apulaispäällikkö, jonka johdolla valmistellaan Rajavartiolaitoksen esikunnan osastopäällikkökokouksissa RMVK:n toiminnan ohjaukseen liittyvät asiat. Näissä kokouksissa koulunjohtaja toimii RVL:n koulutuspäällikkönä

RMVK:n tehtävänä on antaa Rajavartiolaitoksen virkaan kelpoisuusvaatimukseksi säädettyä peruskoulutusta sekä jatko-, täydennys-, ja erikoiskoulutusta Rajavartiolaitoksen henkilökunnalle. RMVK antaa myös täydennyskoulutusta yhteistoimintaviranomaisille. RMVK:n vastuulle kuuluu myös Rajavartiolaitoksessa harjoitettava tutkimus RVL:n toimialalla.

Rajaturvallisuusalalla RMVK järjestää upseerikoulutusta Maanpuolustuskorkeakoulun kanssa sovitulla tavalla. Rajavartiolaitoksen ydinosaamiseen liittyen RMVK:ssa toteutetaan rajaturvallisuus-, meripelastus- ja merenkulkualan koulutusta sekä tutkimus ja kehittämistoimintaa. (RMVK:n johtosääntö 2008, 4).

Kansainvälisessä toiminnassa RMVK:n painopisteenä on koulutus- ja tutkimusyhteistyö Euroopan unionin rajaturvallisuusviraston kanssa. Koulu on yksi Frontexin yhteistyöoppilaitoksista ja se toteuttaa erikseen sovittua koulutusta Euroopan unionin jäsenvaltioille sekä osallistuu EU-tasoisien opetussuunnitelmien tekemiseen. RMVK:n vastuualueena Frontex yhteistyöoppilaitoksena on opettajakoulutus. (RMVK:n pedagoginen strategia 2008, 4; RMVK muistio 11.4.2007, 2).

5.2 Raja- ja merivartiokoulun organisaatio

RMVK toimii kahdessa toimipisteessä, Espoon ja Imatran koulutuskeskuksessa. RMVK:uun kuuluvat esikunta, koulutusyksikkö, tutkimus- ja tietopalveluyksikkö, korkeakouluosasto, kurssiosasto, Espoon ja Imatran oppiaineryhmät, erikoisrajajääkärikomppania ja rajamuseo. Merikeskus Vellamon yhteydessä oleva Merivartiomuseo toimii koulun ohjauksessa (RMVK:n johtosääntö, 2008, 5). Kaaviokuva kokoonpanosta on liitteenä 3.

Koulutusyksikkö vastaa osaltaan Rajavartiolaitoksen virkaan kelpoisuusvaatimuksena säädetyn koulutuksen sekä täydennys- ja erikoiskoulutuksen koulutus- ja opetustehtävistä kuin myös koulutuksen tavoitteista. (RMVK:n johtosääntö 2008, 5; Laki rajavartiolaitoksen hallinnosta 2005, 25 §).

Koulutusyksikkö johtaa opetussuunnittelua sekä opetussuunnitelmien valmistelua. Yksikön tehtävänä on myös vastata opetusmenetelmien ja opetusmateriaalin

kehittämisestä sekä koulutusjärjestelmän ja koulun pedagogisen strategian suunnittelusta ja kehittämisestä. Koulutusyksikkö vastaa myös opetuksen vaikuttavuuden ja osaamisen laadun seurannasta, arvioinnista ja kehittämisestä. Lisäksi yksikkö vastaa Rajavartiolaitoksen koulutusohjelman valmistelusta ja kokoamisesta (RMVK:n johtosääntö 2008, 6).

Korkeakouluosasto vastaa Rajavartiolaitoksen upseerien perus-, jatko- ja täydennyskoulutuksen, kuin myös muun Raja- ja merivartiokoulussa toteutettavan akateemisiin tutkintoihin liittyvän koulutuksen suunnittelusta, toteutuksesta, kehittämisestä ja seurannasta. Nämä tehtävät korkeakouluosasto tekee yhteistyössä Maanpuolustuskorkeakoulun ja muiden korkeakoulujen kanssa. Korkeakouluosasto osallistuu edellä mainittujen tehtäväsältöjen mukaisesti koulun kansainväliseen yhteistyöhön.

Kurssiosasto vastaa rajavartijoiden, opistoupseereiden ja siviilihenkilöstön perus-, jatko- ja täydennyskoulutuksesta. Sen vastuualueeseen kuuluvat myös edellä mainitun koulutuksen suunnittelu, toteutus, kehittäminen ja seuranta. Lisäksi kurssiosasto vastaa Imatran koulutuskeskuksessa järjestettävien kansainvälisten kurssien kurssihallinnosta ja järjestelyistä.

Espoon ja Imatran oppiaineryhmien tehtävänä on järjestää opetusta, kehittää oppiaineita ja koordinoida osaltaan RVL:n opettajapoolin toimintaa. Oppiaineryhmät vastaavat niille määrättyjen oppiaineiden opetuksesta sekä niiden kehittämisestä ja toteuttamisesta. Espoon oppiaineryhmälle kuuluvat myös ruotsinkielisten ammattikurssien sekä perus-, jatko- ja täydennyskurssien toteutus. (RMVK:n johtosääntö 2008, 6–7).

Raja- ja merivartiokoulun henkilöstön määrä vuonna 2009 on yhteensä 79 henkilöä, joista Espoon koulutuskeskuksessa työskentelee 35 henkilöä, Imatran koulutuskeskuksessa 25 henkilöä ja Erikoisrajajääkärikomppaniassa 19 henkilöä. (Koulutus Rajavartiolaitoksessa 2009, 131–133).

Vuonna 2008 RMVK järjesti kaksi rajavartijan peruskurssia, joilla opiskeli yhteensä 135 opiskelijaa. Vanhemman rajavartijoiden koulutusjärjestelmän osa 2:lle osallistui 131 opiskelijaa ja rajavartijoiden jatkokurssille 33 opiskelijaa. Samana vuonna rajavartioalan upseerikoulutusta RMVK:n toimesta annettiin 41 kadetille, 11

esikuntaupseerikurssilla opiskelevalle upseerille ja neljälle yleisesikuntaupseerikurssilla opiskelevalle upseerille. (Raja- ja merivartiokoulun ts 2009 ja ts 2010–2013, 3).

Raja- ja merivartiokoulun koulutusjärjestelmä on yhteen sovitettu eurooppalaiseen rajaturvallisuuskoulutusjärjestelmään ja sen lisäksi koulutusjärjestelmän tulee täyttää kansainväliselle meripelastuskoulutukselle asetetut vaatimukset. (RMVK:n pedagoginen strategia 2008, 3).

6 RAJAVARTIJAN PERUSKURSSI

6.1 Yleistä rajavartijan koulutusjärjestelmästä

Rajavartijan peruskurssiin kuuluvat kaikille opiskelijoille yhteiset opinnot sekä opintolinjakohtaiset eriytyvät opinnot. Peruskurssiin kuuluu myös kahdessa osassa suoritettava ohjattu työharjoittelu.

Linjajakoina peruskurssilla ovat rajavartio-, merivartio- ja lentotoimintalinjat. Linjojen sisällä eriytyvät opinnot toteutetaan moduuliperiaatteen mukaisesti seuraavalla tavalla:

- rajavartiolinjan eriytyvä opetus toteutetaan rajavalvontamoduulissa (R-moduuli)
- merivartiolinjan eriytyvä opetus toteutetaan merenkulkumoduulissa (M-moduuli) ja lentoasemamoduulissa (L-moduuli)
- lentotoimintalinjan eriytyvä opetus toteutetaan lentotoimintamoduulissa (LT-moduuli)

Yhteisten opintojen laajuus peruskurssilla on noin 29 opintoviikkoa. Moduuleissa suoritettavien eriytyvien opintojen laajuus vaihtelee opintolinjasta riippuen 13–15 viikkoa. Samoin vaihtelee myös kahdessa osassa suoritettavan työssäoppimisen ollen opintolinjasta riippuen noin 10–12 opintoviikkoa.

Työssäoppimisjaksot sisältävät rajatarkastusten perusteiden harjoittelua sekä ohjattua työharjoittelua. Työssäoppimisjaksot tapahtuvat hallintoyksiköissä Raja- ja merivartiokoulun ohjeistamana ja valvomana.

Päämääränä rajavartijan peruskurssilla on kouluttaa toimivaltaisia, hyvät perustiedot ja -taidot omaavia raja- ja merivartijoita. Lisäksi heidän tulee olla sitoutuneita Rajavartiolaitoksen arvoihin. Peruskurssin opintojen jälkeen rajavartijan on pystyttävä ylläpitämään ja kehittämään tietojaan ja taitojaan muuttuvassa toimintaympäristössä. Heidän tulee asennoitua työhönsä ja itsensä kehittämiseen myönteisesti ja vastuuntuntoisesti.

Yleisenä tavoitteena rajavartijan peruskurssilla on, että oppilas saa valmiudet rajavartijan ja merivartijan tehtävien hoitamiseen. Hänen kuuluu myös hallita rajavartiomiehen toimivaltuuksia koskevat säädökset ja määräykset. Lisäksi hänellä kuuluu olla virassa vaadittava kielitaito. (RMVK:n johtosääntö 2008, 16; VNARVL 651/2005 42§).

Peruskurssi antaa valmiudet kenttätason ammattiosaamista vaativiin tehtäviin raja- ja merivartioasemalla sekä rajatarkastusosastossa tai -asemalla. Tyypillisimpiä tehtäviä ovat nuoremman rajavartijan, nuoremman merivartijan ja nuoremman rajatarkastajan tehtävät. Harjaannuttuaan työssä peruskurssin suorittanut rajavartija voi toimia partionjohtajan ja merivartija veneenpäällikön tehtävissä.

Peruskurssin jälkeen rajavartijan virkoihin nimitetyille myönnetään rajavartijan tai merivartijan palvelusarvo koulutussuunnan mukaisesti (RMVK:n johtosääntö 2008, 16).

Noin 8-12 palvelusvuoden jälkeen raja- ja merivartijoiden on mahdollista suorittaa noin kahdeksan opintoviikon laajuinen rajavartijan jatkokurssi. Kurssi antaa valmiudet raja- ja merivartioaseman työvuorojohtajaksi, pienryhmän johtajaksi, kenttätoiminnan johtamisen perusteet vaativissa tilanteissa sekä valmiudet päivystystehtäviin valvomoissa ja johtokeskuksissa. Jatkokurssin suorittaneille myönnetään ylirajavartijan tai ylimerivartijan palvelusarvo.

Jatkokurssin jälkeen raja- ja merivartijoilla on mahdollista suorittaa noin 15–17 palvelusvuoden jälkeen kahdeksan opintoviikon mestarikurssi. Mestarikurssilla

annetaan valmiudet suunnitteluun, esimiestyöhön ja hallinnollisiin tehtäviin raja- ja merivartioasema tasolla. Tällaisia tehtäviä ovat esimerkiksi vartioupseerin tai vaativimmat rajatarkastusosaston tai rajatarkastusaseman vuoropäällikön tehtävät. Mestarikurssin suorittaneille myönnetään rajavartiomestarin tai merivartiomestarin palvelusarvo (RMVK:n johtosääntö 2008, 17).

6.2 Rajavartijan peruskurssin opetussuunnitelma

Peruskurssin tavoitteena on tuottaa kyky toimia kenttätason ammatillista osaamista vaativissa tehtävissä. Opetussuunnitelmassa on huomioitu työelämän tarpeet sekä RVL:n päällikön tahtotila rajavartijoiden koulutusjärjestelmän opetussisällöstä.

Opetussuunnitelmassa peruskurssin opiskelija mielletään konstruktivistisen oppimiskäsityksen mukaisesti ja sen mukaisesti painotetaan hänen vastuutaan aktiivisena oppijana (RvjaPK 15 opetussuunnitelma liite 1,2 ja RMVK:n pedagoginen strategia 2008, 5).

Rajavartijan peruskurssin opinnot alkavat yhteiset opinnot 1 opintojaksolla. Tämä opintojakso kestää 10 opintoviikkoa (400 tuntia), jonka aikana opiskelijat saavat opetusta seuraavista oppiaineista: johtaminen, oikeusoppi, rajojen valvonta, rajatarkastukset, rajavartiotilanteiden hallinta, kielet ja muut aineet. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma liite 3).

Opintojaksoa seuraa kahden viikon ohjattu rajatarkastusten perusteiden harjoittelu kansainvälisillä rajanylityspaikoilla. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma alaliite 1.1).

Opinnot jatkuvat yhteisten opintojen opintojaksolla 2, jossa uutena oppiaineena on rikostorjunta. Opintojakson kesto on kuusi opintoviikkoa (280 tuntia). (RvjaPK 15 opetussuunnitelma liite 3).

Tämän vaiheen jälkeen alkavat eriytyvät opinnot, jotka kestävät ensivaiheessa viisi opintoviikkoa. Erityvinä opintoina suoritettavia opintoja ovat rajavalvonta-, lentoasema-, merenkulku- ja lentotoimintamoduulit. Merivartiolinjalla moduuli vaihtoehtoina ovat lentoasema- ja merenkulkumoduulit (RvjaPK 15 opetussuunnitelma alaliite 1.1).

Tutkielman rajauksen mukaisesti käsittelen tässä merenkulkumoduulin mukaista opetusta. Ensimmäisen merenkulkumoduulin opetusaiheita ovat merenkulku, meripelastus ja tekniikka. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma liite 5).

Merenkulkumoduuli M 1:n jälkeen opiskelijat aloittavat neljän opintoviikon ohjatun työharjoittelun hallintoyksiköissä. Kahden viikon loman jälkeen ohjattu työharjoittelu jatkuu toisella neljän opintoviikon jaksolla. Työharjoittelu painottuu merenkulkuun ja rajojen valvontaan merellä. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma liite 8, alaliite 1.1).

Ohjatun työharjoittelun jälkeen on viikon kestävä työharjoittelun palaute ja oikeusopinkertauksen jakso. Tämän jälkeen opinnot jatkuvat Merenkulkumoduuli 2:n mukaisilla opinnoilla, jotka kestävät 10 opintoviikkoa. Moduulin oppiaineina ovat merenkulku, meripelastus, oikeusoppi, rajavartiolaitosten hallinta, kielet, tekniikka ja muut aineet (RvjaPK 15 opetussuunnitelma, liite 5).

Tätä vaihetta seuraavat ei-moduuli muodossa järjestettävät eriytyvät opinnot eli yksi opintoviikko kriisinhallintaa ja sotilaallista maanpuolustusta sekä yksi opintoviikko rajojen valvontaa merialueilla (RvjaPK 15 opetussuunnitelma alaliite 1.1 ja liite 5).

Yhteiset opinnot 3 -opintojakson aikana oppiaineina ovat: johtaminen, oikeusoppi, rikostorjunta, rajavartiolaitosten hallinta, kielet ja muut aineet. Opintojakson kesto on kuusi opintoviikkoa. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma, liite 3).

Rikostorjunnan ja rajavartiolaitosten hallinnan sekä rajaturvallisuusharjoitteiden eriytyvät opinnot järjestetään viimeisten kahden viikon aikana ennen yhden viikon kestävästä opintojen päättöstä. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma, liite 5 ja alaliite 1.1).

Rajavartijan peruskurssin opetussuunnitelmassa on huomioitavaa, että Euroopan unionin rajavalvontaviraston rajavartijoiden yhteisen opetussuunnitelman mukaiset opinnot on sisällytetty kansalliseen opetussuunnitelmaan sen oppiaineiden opetuskokonaisuuksien sisälle. Niistä ei ole muodostettu omia EU-rajavartiomodulleita tai vastaavia oppiaineiden kokonaisuuksia.

Rajavartijan peruskurssin rakenteessa on kuitenkin huomioitu yhteisen opetussuunnitelman ajatus maaraja-, meriraja- ja ilmarajatoiminnoista muodostamalla erilliset linjat ja moduulit, jotka noudattavat edellä mainittua

periaatetta. Poikkeuksen tästä tekee lentotoimintalinja, joka pyrkii vastaamaan Rajavartiolaitoksen lentoteknisen huollon tarpeisiin. Rajavartijan peruskurssin rakennekuva liitteenä 4.

6.3 Oppimisen arviointi rajavartijan peruskurssilla

Opetussuunnitelman mukaan arvioinnin päämääränä on:

- ”kannustaa oppilasta opiskeluun asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja jatkuvaan itsensä kehittämiseen”
 - ”mitata oppilaan opintosuorituksia”
 - ”tuottaa tietoa opetuksen, valintajärjestelmän ja arviointijärjestelmän kehittämiseksi ja opetuksen vaikuttavuuden mittaamiseksi (opetuksen laatu)”
 - ”antaa esimiehille perusteita oppilaan valinnalle ja käytölle eri tehtäviin”
- (RvjaPK 15 opetussuunnitelma, liite 2)

Opinnot arvioidaan tavoitearviointina, jossa oppilaan suoritusta verrataan opetussuunnitelman tavoitteisiin. Opintosuoritusten arviointitapoina ovat kokeet, näyttökokeet, hyväksytyt suoritukset ja jatkuva näyttö. Kirjallisen kokeen lisäksi opintosuoritukset voidaan arvioida käyttämällä kirjallisia töitä, esitelmiä, oppimispäiväkirjaa, harjoituksia, fyysisen suorituskyvyn testejä tai muita oppimisen tai osaamisen arviointimenetelmiä. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma, liite 2).

Rajavartijan peruskurssilla käytössä oleva tavoitetaksonomia oli seuraava matalammasta tasosta korkeampaan:

- Tutustuu
- Tuntee
- Tietää
- Osaa
- Hallitsee

(Sähköposti P. Kylmämaa 23.2.2009)

Opintosuoritukset arvioidaan numeroarvoina (1 - 5) tai arvosanaluokkina hyväksytyt tai hylätyt. Oppiaineet, joista ei järjestetä kirjallisia numeerisesti arvioitavia kokeita, arvioidaan arvosanaluokilla hyväksytyt tai hylätyt. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma, liite 2).

Rajavartijan peruskurssin arvioitavia opintoja ovat:

- rajojen valvonta
- rajatarkastukset
- rikostorjunta
- rajavartiotilanteiden hallinta
- meripelastus
- kriisinhallinta ja sotilaallinen maanpuolustus
- oikeusoppi
- johtaminen
- merenkulku
- kielet

Peruskurssin loppuarviointikokeet ja näyttökokeet liitteenä 5

Oppiaineet ovat keskenään samanarvoisia eikä niillä ole painokertoimia. Jatkuvan näytön perusteella oppiaineen arvosanaa voidaan muuttaa 0,5 arvosanan verran. Jatkuvaa näyttöä arvioitaessa tulee ottaa huomioon muun muassa ammatillinen osaaminen, käytös ja palvelusaktiivisuus. Työssäoppimisjaksojen arviointi tapahtuu oppilaan täyttämän oppimispäiväkirjan tai erillisten oppimistehtävien perusteella. Tähän arviointiin kuuluu myös oppilaan ja opinto-ohjaajan sekä mikäli mahdollista RMVK:n edustajan kesken käytävä työharjoittelun päätöskeskustelu. Oppilaat suorittavat myös itsearvioinnin työssäoppimisjaksolta ja heidän opinto-ohjaajansa laativat kirjallisen arvioinnin oppilaista. (RvjaPk 15 opetussuunnitelma, liite 2, 2 ja liite 8, 2).

Työssäoppimisjaksolla merenkulkumoduulin oppilaat suorittavat liitteessä 6 olevat oppimispäiväkirjan oppimistehtävät, jotka palautetaan verkko-opetusympäristön kautta.

Työssäoppimisjaksojen päätyttyä opinto-ohjaaja sekä opiskelija arvioivat opiskelijan kykyjä seuraavilla osa-alueilla: oppimaan oppimisen taidot, ongelmanratkaisutaidot, asenteen ja käyttäytymisen, ammattiosaamisen kehityksen ja kokonaisuuden ymmärtämisen. Arviointi käsittää 23 eri arviointikohtaa ja arviointi tapahtuu viisiportaisena numeroarviointina. Tämän lisäksi arviointilomakkeessa on myös

mahdollisuus sanalliseen palautteeseen. (RvjaPK 15 oppimisen arviointilomake).
Arviointilomakkeen aiheet ovat liitteessä 7.

7 OPPIMISEN ARVIOINNIN ANALYYSI

7.1 Rajavartijan peruskurssin oppimisen arvioinnin kohdentuminen

7.1.1 Oppimisen arviointi loppuarvioinnin kokeissa

Oikeusopin 1. koe on rakenteeltaan kymmenen kysymystä sisältävä lyhyt vastauskoe. Yhteisessä opetussuunnitelmassa oikeusopin 1. kokeen koekysymykset sijoittuvat kansallisen lainsäädännön alueelle seuraavasti kolme rikoslain alueelle, neljä kansallisen rajavartiolainsäädännön alueella ja yksi hallintolainsäädännön sekä yksi EU-lainsäädännön alueelle. (RvjaPK 15 oikeusopin koe; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 50, 119–122).

Oikeusopin 2. koe sisältää kymmenen vaihtoehtotehtävää ja seitsemän lyhyt vastaus -tehtävää. Vaihtoehtotehtävistä kolme sijoittuu perustuslainsäädännön alueelle, kolme kansallisen rajavartiolainsäädännön alueelle, kaksi pakkokeinolainsäädännön alueelle, yksi hallintolainsäädännön alueelle ja yksi rikoslainsäädännön alueelle. Lyhyt vastaus osion kysymykset sijoittuvat seuraavasti: rajavartiolainsäädäntö kolme, rikoslainsäädäntö kaksi ja perustuslaki kaksi. (RvjaPK 15 oikeusopin koe 2.; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 119–122, 169–170).

Rajojen valvonnan koe on rakenteeltaan aineistokoe, jossa on lyhyt vastaus, vaihtoehtotehtävä ja monivalintatehtävä osiot. Pääosa koekysymyksiä käsittelee kansallisia opetusaiheita. Yhteiseen opetussuunnitelmaan tulkittavia lyhyt kysymyksiä olivat kaksi kansallisen rajavartio-organisaation rakennetta ja tehtäviä koskevaa kysymystä, yksi kysymys yhteistoiminta viranomaisista, yksi merellisen rajan erikoispiirteistä ja yksi yhteistoiminnasta sotilasviranomaisten kanssa. Monivalintakysymyksistä viisi liittyi yhteistoimintaan sotilasviranomaisten kanssa. Vaihtoehtotehtävistä viisi käsitteli viestintävälineiden käyttöä. (RvjaPK 15 rajojen

valvonnan koe; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 45–46, 189–190, 232–234, 393–394).

Rajatarkastuksen koe sisältää lyhyt vastaus osion, täydennystehtävä osion sekä monivalintatehtävä osion. Lyhyt vastaus osion kysymyksistä kolme on biometrinen matkustusasiakirjojen alueelta, kaksi Schengenin rajasäännösten alueelta, kaksi diplomaattisäädösten alueelta ja yksi on Schengenin sopimuksen alueelta. Täydennystehtävissä on kolme Schengenin sopimuksen alueen koetehtävää. Monivalintatehtävä on muun rajavartiointiin liittyvän EU-lainsäädännön alueelta tässä tapauksessa turvapaikkaprosessin alueelta. (RvjaPK 15 rajatarkastuksen koe; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 111–112, 115, 117–118, 132–133).

Rikostorjunnan kokeessa on lyhyt vastaus osio ja esseetehtävä osio. Kolme lyhyt vastausta osion kysymystä sijoittuvat rikostutkinnan menettelytapojen alueella ja yksi kansallisen rajavartiolainsäädännön alueelle. Esseetehtävä mittasi osaamista rikostutkinnan kuulustelun ja kuulustelutekniikan alueilta. (RvjaPK 15 rikostorjunnan koe; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 121–122, 126–127, 129–130).

Merenkulkumoduulin merirajanvalvonta koe on rakenteeltaan lyhyt vastaus koe, jonka pääpaino on kansallisissa oppiaiheissa. Kaksi koekysymystä kartoittaa opiskelijoiden osaamista kansallisessa yhteistyössä merirajalla, yksi lainsäädäntöä merirajalla, yksi yhteistyötä sotilasorganisaatioiden kanssa ja yksi merirajan teknisiä apuvälineitä. (RvjaPK 15 L,M ja LT moduuli merirajanvalvonnan koe; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 235, 393–394, 400, 404–405).

Merenkulkumoduulin sotilaallisen maanpuolustuksen koe on kysymyksiltään kansallisia oppiaineita testaava eikä siinä ole yhteisessä opetussuunnitelmassa olevia oppiaineita. (RvjaPK 15 merenkulkumoduulin sotilaallisen maanpuolustuksen koe)

Merenkulkumoduulin merenkulun koe kartoittaa opiskelijoiden tietoja navigoinnin, merimiestaidon, meriturvallisuuden ja merenkulun tekniikan alueilta. Kokeessa oli kolme lyhyt vastauskysymystä yhteisen opetussuunnitelman merirajojen teknisten laitteiden aihealueelta. (RvjaPK 15 merenkulkumoduulin merenkulun koe).

7.1.2 Oppimisen arviointi näyttökokeissa

Rajojen valvonnan viranomaisverkko eli Virve-käsiradion näyttökoe mittaa opiskelijoiden käsiradion peruskäsittelytaitoa annetun peruskoulutuksen, työssäoppimisen sekä itseopiskelun jälkeen. Näyttökoe sijoittuu yhteisessä opetussuunnitelmassa viestivälineiden opintojen alueelle. Näyttökoe arvostellaan arvosanalla hyväksytyksi tai hylätyksi. (RvjaPK 15 Virve-käsiradion käsittelytaidon näyttökoe; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 189–190).

Rajojen valvonnan rajavartiotoiminnan tietojärjestelmä eli RVT-näyttökokeessa oppimisen taso mitataan opetuksen aikana suoritettavien harjoitustehtävien arvioinnilla. Näyttökoe sijoittuu yhteisessä opetussuunnitelmassa kansallisten tietojärjestelmien osaamisen alueelle. (Sähköposti P. Kylmämaa 23.2.2009; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 105–106).

Rajatarkastusten asiakirjatutkinnan näyttökoe sisältää teoria ja tutkinta osat. Näyttökokeella arvioidaan opiskelijan kykyä käyttää matkustusasiakirjan tutkintalaitetta sekä havaita väärennöksiä matkustusasiakirjoista. Yhteisessä opetussuunnitelmassa näyttökoe sijoittuu peruslaitteiston ja väärennettyjen asiakirjojen opintojen alueelle. (RvjaPK 15 asiakirjatutkinnan näyttökoe teoria ja tutkinta; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 138–139).

Rajavartiotilanteiden hallinnan operatiivisen ajon 1 ja 2 näyttökokeet ovat ajokokeita, joissa arvioidaan ajoneuvon käsittelyn kokonaissuoritus tekniikkaradalla kuvattuun tilanteeseen nähden turvallisesti ja määrätyn aikarajan sisällä. Yhteisessä opetussuunnitelmassa ne kuuluvat rajavartiotoiminnassa käytettävien kulkuneuvojen käyttötaidon alueelle. (Sähköposti P. Kylmämaa 23.2.2009; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 186–187).

OC-sumuttimen ja teleskooppipatukan tekninen ja taktinen osaamisen taso arvioidaan opetukseen kuuluvien harjoitteiden ja näyttöjen avulla. Tämä näyttökoe sijoittuu yhteisessä opetussuunnitelmassa pakkokeinojen alueelle. (Sähköposti P. Kylmämaa 23.2.2009; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 172–177).

Virka-asekoulutus arvioidaan rajavartiolaitosten opetuksen aikaisten harjoitteiden ja virka-aseen tasokokeen perusteella. Yhteisessä opetussuunnitelmassa aihealuetta vastaa luku asekoulutuksesta. (Sähköposti P. Kylmämaa 23.2.2009; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 194–197).

Rajavartijan peruskurssin merenkulkumoduulin merenkulun näyttökoe ei kuulu yhteisen opetussuunnitelman opintoihin. Näyttökokeet arvioidaan arvosanoilla hyväksytty / hylätty.

7.1.3 Työssäoppimisjakson oppimistehtävät

Kaikille moduuleille yhteisen rajatarkastusten harjoittelun oppimistehtävänä on asiakirjamuotoon kirjoitettava essee aiheista: ”Kolmannen maan kansalaisen maahantulo, oleskelu ja maastalähtö verrattuna EU-kansalaiseen.” sekä ”oppimiseni rajatarkastusten perusteiden harjoittelussa”. (RvjaPK 15 rajatarkastusten perusteiden harjoittelun oppimistehtävä).

Moduuliopintojen oppimistehtävät ovat eri osa-alueilla suoritettavia suoritteita sekä tutustumis- tai perehtymistehtäviä. Oppimistehtävän vastaus tulee tiivistää niin, että yhden tehtävän pituus on enintään yksi sivu. (RvjaPK 15 rajojen valvonnan oppimistehtävät moduuli M).

Merenkulkumoduulin rajojen valvonnan oppimistehtävistä merivartioaseman ja vartiolaivan toimintaympäristö ja tehtävät, merivalvonnan suoritus, partiointi ja tilannevalvojan tehtävät kuuluvat yhteisen opetussuunnitelman merellisten operatiivisten voimavarojen ominaispiirteiden alueelle. Alusten ja partiokohtaisten varusteiden käyttö, huolto ja tarkastukset kuuluvat merirajan teknisten välineiden alueeseen. (RvjaPK 15 rajojen valvonnan oppimistehtävät moduuli M; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 395, 404–405).

Merenkulkumoduulin rajavartiolaitosten hallinnan oppimistehtävässä opiskelija kertoo osallistumisestaan työharjoittelun aikana rajavartiolaitosten hallintaan rajatarkastuksissa ja rajavalvonnassa. Tämän tyyppinen osaamisen arviointi voi sijoittua usean yhteisen opetussuunnitelman osan alueelle esimerkiksi kansallinen yhteistyö merellisessä valvonnassa tai pakkokeinojen käytön hallintaan. (RvjaPK 15

rajavartiotalanteiden hallinnan oppimistehtävä; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 169–177, 400).

Merenkulkumoduulin rikostorjunnan oppimistehtävä jakautuu rikostorjuntaan rajojen valvonnassa ja rajatarkastuksissa. Yksilöidyt tavoitteet ovat esitutkinnan, rikostiedustelun ja tietojärjestelmien toiminnoissa. Tavoite kattaa laajasti yhteisen opetussuunnitelman eri rikostutkinnan luvun alakohtia. (RvjaPK 15 rikostutkinnantorjunnan oppimistehtävä; Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training, 2007, 123–131).

Meriturvallisuuden oppimistehtävät sisältävät meripelastuksen ja merenkulun oppimistehtäviä eikä niihin ole löydettävissä suoraa vastaavuutta yhteisen opetussuunnitelman opetusaiheista.

7.1.4 Työssäoppimisjakson oppimisen arviointi

Työssäoppimisjaksosta sekä opiskelija että ohjaaja täyttävät oppimisen arviointilomakkeen oppilaasta. Arviointilomakkeessa arvioidaan osaamisensa syvyyttä viisiportaisella asteikolla sekä sanallisesti. Arviointilomake on liitteenä 7.

Tämän arvioinnin ulottuu myös selkeästi opiskelijan arvojen ja asenteiden alueelle. Vastaavaa menetelmää ei ole selkeästi havaittavissa yhteisen opetussuunnitelman oppimisen arvioinnin menetelmistä. Työssäoppimisen opetustapahtuman kehittämiseksi eteenpäin opiskelija arvioi myös ohjaajansa ohjaustaidot sekä työssäoppimispaikan. (RvjaPK 15 oppimisen arviointilomake).

7.2 Yhteisen opetussuunnitelman oppimisen arviointi

7.2.1 Yhteisen opetussuunnitelman kokeet ja taksonomiatasot

Yhteisessä opetussuunnitelmassa ei ole määritelty erilaisia koetyyppejä. Tästä syystä olen tyypitellyt yhteisessä opetussuunnitelmassa olevat kokeet seuraavasti:

Written exam ja individual written exam: kirjoitettu lyhyt vastaus - tai esseekoe

Theoretical test: teoreettinen koe tyyppiä vaihtoehto-, monivalinta-, täydennys-, lyhyt vastaus tai esseekoe lisämääreestä riippuen. Esimerkiksi theoretical test - describe olen tulkinnut esseekokeeksi ja theoretical test - explain olen tulkinnut lyhyt vastaus -kokeeksi.

Taksonomiatasot olen määrittänyt yhteisen opetussuunnitelman kognitiivisten tason verbien mukaan vertaamalla aiheen kuvauksessa olevaa verbiä yhteisen opetussuunnitelman käyttämiin Bloomin taksonomiaa vastaavien verbien luetteloon. Luettelo on liitteenä 8.

7.2.2 Yleinen osa

Yleisen osan tavoitteena on, että rajavartijalla on peruspätevyys tehtäviinsä ja hän osaa toimia rajavartiopalvelun edustavana jäsenenä. Hänen tulee kunnioittaa eettisiä arvoja ja ihmisoikeuksia.

Rajavartijalla on perustietämys rajavartiopalveluiden kansainvälisestä ja kansallisesta rakennetaustasta ja ymmärrys yleisen vaatimustason ylläpidon tärkeydestä. Hänellä tulee olla kyky käsitellä konfliktitilanteita ja käyttää englannin kieltä työryhmän jäsenenä ja asiakaspalvelutilanteissa.

Rajavartijalla tulee olla kyky toimia median kanssa ohjeiden ja kansallisen lainsäädännön mukaan. Lisäksi hänen tulee osata käyttää tietojenkäsittelylaitteita. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 42).

Luvussa rajavalvonnan kehittymisestä tavoitteena on, että rajavartija saa yleiskäsityksen rajavartiopalveluiden kansallisesta ja kansainvälisestä kehittymisestä sekä toiminnasta. Hänen tulee myös ymmärtää ja noudattaa rajavartioidinnin perinteitä ja menettelytapoja. Tätä lukua en valitse tarkempaan tarkasteluun, koska se on sisällytetty vain osittain rajavartijan peruskurssin opintoihin. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 42; RMVK:n RvjaPK:n valmisteluasiakirja, 1).

Luvussa Euroopan Unionin politiikka ja eurooppalaiset organisaatiot tavoitteena on, että rajavartija saavuttaa perustietotason Euroopan Unionin ja muiden

eurooppalaisten organisaatioiden rakenteesta ja päätöksentekoprosesseista. Hänen tulisi asenteeltaan tulla tietoiseksi yhteistyön tärkeydestä Euroopan Unionissa ja ymmärtää eurooppalaisten instituutioiden tärkeä rooli eurooppalaisessa rajavartioryhteistyössä. Rajavartijan peruskurssin opetussuunnitelmassa tavoitetaso on mainittu olevan matalampi. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 42; RMVK:n RvjaPK:n valmisteluasiakirja, 1).

Luku sisältää kahdeksan aihepiirin aihetta, joissa tavoitetasoina on ymmärtää. Arviointitavaksi suositellaan teoreettista koetta lisämääränä kuvailla. Koetyypittelyni mukaan kyseessä on esseekoe. Rajavartijan peruskurssilla tämän luvun asioita arvioivana kokeena on lyhyt vastaus -koe. Aihealueeseen kohdistuu kuitenkin vain yksi koekysymys, joten aihealueen osaamista ei ole mitattu laaja-alaisesti. Käytetty koe tyyppi soveltuu tasolle, mutta testattu laajuus ei anna mielestäni riittävästi tietoa aihealueen ymmärtämisen tasosta. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 48–52).

Tavoitteina sovelletun psykologian luvussa rajavartijalla on käyttää psykologista tietämystä toimittaessa erilaisissa uhkaavissa ja kriittisissä tilanteissa. Hänen tulee myös noudattaa oikeita periaatteita ja arvoja päivittäisissä työtehtävissä sekä sietää tehtävistä aiheutuvaa stressiä. Asenteeltaan rajavartija käyttäytyy itsevarmasti ja pätevästi sekä suorittaa tarpeelliset toimenpiteet kohteliaasti ja päättäväisesti.

Luku sisältää 11 aihetta, esimerkiksi aiheet ensivaikutelmasta, sanattomasta viestinnästä ja ryhmädynamiikasta. Luvun aiheet ovat kognitiivisilla tavoitetasoilla tieto, ymmärtäminen, soveltaminen ja analyysi sekä psykomotorisilla tavoitetasoilla havainto ja mekanisoitu vaste. Suositeltuina koetyypeinä ovat lyhyt vastaus -koe ja käytännön koe. Luku on sisällytetty kokonaisuudessaan rajavartijan peruskurssin opetussuunnitelmaan. Rajavartijan peruskurssilla arviointimenetelmänä voimankäytön opetuksessa on jatkuvana näyttönä arvioitava fyysisen voimankäytön - ja itsepuolustuksen käytännön koe. Koejärjestelyllä on saatavissa riittävästi tietoa tavoiteltavista tasoista. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 53–63).

Viestintätaitojen luvussa tavoitteena on kehittää rajavartijan kykyä viestiä puolueettomasti ja tarkasti rajavalvonnassa saamaansa tietoa. Rajavartija harjoittaa viestinnän perustaitoja tavoitteenaan kehittää sosiaalisia viestintäkykyjään.

Rajavartijan tulee olla kykenevä toimimaan median kanssa ohjeiden ja kansallisten järjestelyjen mukaan. Rajavartija ymmärtää kohteliaan ja varman esiintymisen tarpeellisuuden ammatillisessa viestinnässä. Luvun aiheet ovat tietämisen, ymmärtämisen ja soveltamisen tasolla. Yhteinen opetussuunnitelma suosittaa koetyypiksi suullista ja käytännön koetta.

Rajavartijan peruskurssilla luvun opetusaiheet eivät ole kokonaan sisällytettyjä opetussuunnitelmaan. Peruskurssin arviointimenetelmistä kuitenkin työssäoppimisjakson oppimistehtävistä ja oppilaanarvioinnista on saatavissa riittävästi havaintoja tavoitetason täyttymisen arvioimiseksi. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 64–68; RMVK:n RvPK:n valmisteluasiakirja, 2).

Luvussa sosiologiasta tavoitteena on, että rajavartijalla on sosiologian perustiedot toimittaessa henkilöiden kanssa, joilla on erilainen kulttuurillinen, etninen tai uskonnollinen tausta. Tavoiteltavana asenteena on puolueeton toiminta, jota ohjaa laillisuusharkinta. Luku sisältää kahdeksan aihetta, kuten esimerkiksi vähemmistöt, muukalaisviha ja erilaiset uskonnot. Saavutettavana tavoitetasona on ymmärtää ja suositeltavina kokeina suullinen tai lyhyt vastaus -koe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 69–76).

Rajavartijan opetussuunnitelmassa tavoitetaso on matalampi ja painopisteenä suomalaisen rajavartijan näkökulma. Lukua ei ole sisällytetty selkeästi rajavartijan opetussuunnitelmaan, josta löytyy yhteensä kymmenen tuntia sosiologian opintoja. Opinnot kuuluvat rajatarkastusten kokeen piiriin, mutta kokeessa ei ole sosiologian alueen koekysymyksiä. Rakenteeltaan koe on samantyyppinen kuin yhteisessä opetussuunnitelmassa. On myös mahdollista, että osa opittavasta aiheesta jää piilo-opetussuunnitelman varaan rajatarkastusten työssäoppimisjaksolle. (RMVK:n RvPK:n valmisteluasiakirja, 2; RvjaPK 15 opetussuunnitelma).

Luvussa ammattietiikasta rajavartija tietää ammattietiikan ja noudattaa säättöjä ja arvoja päivittäisissä tehtävissä sekä kriittisissä tilanteissa. Hän toimii itsevarmasti, ammattitaitoisesti ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kohteliaasti mutta päättäväisesti. Luku sisältää kahdeksan aihetta, joissa tavoitetasoina ovat tietämisen, ymmärtämisen ja analyysin tasot ja suositeltavana kokeena lyhyt vastaus -koe.

Rajavartijan peruskurssilla opettavat asiat kuuluvat johtamisen opintoihin, josta ei järjestetä loppuarviointiin vaikuttavaa koetta. Osaamisen tasosta on kuitenkin saatavissa havaintoja työssäoppimisjaksolla tapahtuvan oppimisen arvioinnin kautta. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 77–83; RvjaPK 15 opetussuunnitelma).

Ihmisoikeudet-luvun tavoitteena on, että rajavartija on tietoinen ihmisoikeuksien periaatteista ja osaa toimia näiden periaatteiden mukaan. Rajavartijan tulee omaksua tasapuolinen ihmisoikeuksia kunnioittava asenne. Luku sisältää 11 aihetta, kuten esimerkiksi Yhdistyneiden Kansakuntien julistus ihmisoikeuksista, kansainväliset ihmisoikeusjärjestöt ja kansainväliset periaatteet turvapaikkaprosessissa. Tavoiteltava taitotaso on kolmella alimmalla tasolla. Useimmissa aiheissa suositeltuna kokeena on lyhyt vastaus -koe, osassa suullinen tai käytännön koe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 77–83).

Rajavartijan peruskurssilla osaamisen laajuus on osin eriävä painottuen Suomen perusoikeusjärjestelmään. Opittavat aiheet kuuluvat oikeusopin ja rajatarkastusten alueelle, mutta aihealueen asioita ei ole kysytty kummassakaan kokeessa. Kokeet soveltuvat tasoiteltavan tason määrittämiseen. (RMVK:n RvPK:n valmisteluasiakirja, 2; RvjaPK 15 opetussuunnitelma).

Tavoitteena englannin kielen koulutuksessa on, että rajavartija kykenee tuottamaan, ymmärtämään ja kirjoittamaan yksinkertaisia työtehtäviin liittyviä fraaseja ja dialogeja. Hänen tulee ymmärtää englannin kielen merkitys työtehtävissä rajanylityspaikoilla. Tavoiteltava taitotaso luvun aiheilla on useimmiten tietämisen ja kahdessa aiheessa ymmärtämisen tasolla. Suositeltavina kokeina ovat lyhyt vastaus -, essee- ja suulliset kokeet sekä käytännön kokeet. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 93–102).

Rajavartijan peruskurssilla ei järjestetä englannin kielen opintoja loppukoetta. Osaamisen tasosta saadaan havaintoja oppituntien suullisista ja kirjallisista harjoituksista sekä luetun- ja kuullun ymmärtämistehtävistä. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma liite 1, 21). Merenkulku moduulin opiskelijoilla on lisäksi merenkulun englannin oppitunteja. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma).

Luvussa tietotekniikasta oppimisen tavoitteena on perustietotekniikan käyttötaito ja tietoturvallisuus sekä kyky käyttää kansallisia ja eurooppalaisia rajavalvonnan tietojärjestelmiä. Tavoiteltava taitotaso on ymmärtää ja kokeiksi suositellaan pääosin käytännön koetta paitsi tietoturvallisuuden aiheessa, jossa kokeena on esseekoe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 103–108).

Rajavartijan peruskurssilla osaaminen arvioidaan rajavartiotoiminnan tietojärjestelmän näyttökokeella, joka käytännön kokeena on yhteneväinen yhteisen opetussuunnitelman kanssa.

7.2.3 Yleisen lakiosan opinnot

Tavoitteena on, että rajavartija soveltaa tärkeimpiä kansallisia, kansainvälisiä ja Euroopan yhteisön lainsäädäntöjä ja järjestelyjä, jotka kohdistuvat kansalaisten velvollisuuksiin ja oikeuksiin kuin myös turvapaikan hakijoihin ja laittomiin maahanmuuttajiin.

Rajavartijan tulee osata käyttää tärkeimpiä rikostutkintataktiikoita, kuulustelutaitoja asiakirjojen tutkintatekniikoita ja oikeusopillisia metodeja. Hänen tulee olla tietoinen organisoituneesta rikollisuudesta ja ymmärtää sen merkitys rajat ylittävässä rikollisuudessa. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007,109)

Tavoitteena Euroopan yhteisön ja kansainvälisestä lainsäädännön luvussa on, että rajavartija osaa kuvailla tärkeimmät Euroopan yhteisön ja kansainvälisen lainsäädännön säädökset sekä niiden merkityksen rajavartiopalvelulle ja osaa käyttää niitä päivittäisessä työssään. Asenteen osalta rajavartijan tulee hyväksyä Euroopan Unionin rajavartioyhteistyö ja olla tietoinen Schengenin sopimuksen ja rajasäännöstön tarpeellisista menettelyistä. Aihealueen tavoiteltavana taitotasona on ymmärtää ja suositeltavana kokeena lyhyt vastaus -koe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 109–118).

Rajavartijan peruskurssilla aihealueen lakiperusta opetetaan oikeusopin opinnoissa hieman suppeammin. Oikeusopin opintojen kokeissa tästä alueesta ei ole kuitenkaan tehty kysymyksiä. Käytännön tasolla samaa aihealuetta käsitellään rajatarkastuksen

opinnoissa, jonka kokeesta aihealueelta on yhdeksän lyhyttä vastausta vaativaa kysymystä. Koejärjestely on yhteneväinen yhteisen opetussuunnitelman kanssa. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma ja rajatarkastusten koe).

Kansallinen lainsäädäntö -luvun opinnoissa rajavartija soveltaa kansallista lainsäädäntöä erityisesti koskien kansalaisten oikeuksia ja velvollisuuksia sekä turvapaikan hakijoita ja laittomia pakolaisia rajavartiopalvelun suorittamiseen liittyvin menettelytavoittein. Rajavartija on tietoinen perustuslain ja muiden lakien vaikutuksesta kansalaisten oikeuksiin, tehtäviin ja valtion toimintaan. Hän tulee tuntea soveltuvat rikoslakiin ja muihin kansallisiin lakeihin perustuvat pakkokeinomenetelmät. Yhteisen opetussuunnitelman tavoitetasona on ymmärtää ja suositeltuin kokeina lyhyt vastaus -, essee- tai suullinen koe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 119–122).

Rajavartijan peruskurssilla aihealueelle kohdentuu 27 eritasoista kysymystä oikeusopin ja rikostorjunnan lyhyt vastaus kokeista. Lisäksi työssäoppimisjakson rikostorjunnan oppimistehtävistä on saatavissa kvalitatiivista tietoa oppilaiden osaamisesta tällä aihealueella. (RvjaPK 15 oikeusopin koe 1 ja 2, rikostorjunnan koe ja rikostorjunnan työssäoppimistehtävä).

Luvun rikostutkinta tavoitteena on, että rajavartija kykenee käyttämään tutkintamenetelmiä päivittäisissä tehtävissään. Hän kykenee käyttämään hyödykseen rikosopillista tietoa ja taitoja sekä tietoa rikollistaktiikoista. Lisäksi rajavartija on tietoinen kuulustelumenetelmistä. Rajavartija on tietoinen motiiveista, alibeista ja menettelytavoista voidakseen toimia ammattitaitoisesti tutkimuksissa ja todistajana oikeudessa. Taitotasona luvun aiheissa on tietää ja useimmiten ymmärtää taso. Koemenetelminä ovat lyhyt vastaus -, essee- ja suulliset kokeet sekä käytännön kokeet. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 123–131).

Rajavartijan peruskurssilla opettavat aiheet kuuluvat rikostorjunnan aiheisiin aihealueen ollessa suppeampi ja keskittyen ensipartiotoimintaan. Rikostorjunnan lyhyt vastaus- ja esseekokeen kysymyksistä viisi kohdentuu aihealueelle. Lisäksi työssäoppimisjakson rikostorjunnan oppimistehtävistä on saatavissa kvalitatiivista tietoa opiskelijoiden osaamisesta. Koejärjestely on riittävä vaaditun tason

arvioimiseen. (RMVK:n RvPK:n valmisteluasiakirja, 2, rikostorjunnan koe ja rikostorjunnan oppimistehtävä).

Luvun asiakirjatutkinta opettaviin asioihin kuuluu, että rajavartija kykenee tehokkaasti tutkimaan ja tunnistamaan väärät, väärennetyt ja keksityt asiakirjat ilman teknisiä apuvälineitä. Hän on tietoinen pääasiallisista turvallisuusasiakirjojen aitouden turvatekijöistä, kuten myös viimeaikaisista väärennystrendeistä. Lisäksi rajavartija toimii ammattitaitoisesti tarkastaakseen dokumenttien aitouden ja havaitakseen identiteetti-, matkustus- ja oleskeluasiakirjan kyseenalaiseksi tai epäilyttäväksi. Yleisin oppimisen taso on tasolla ymmärtää. Matkustusasiakirjan omistajan profiloinnin aiheesta tasona on arvioida. Suositeltavina koejärjestelyinä ovat aiheen alueilla täydennys-, lyhyt vastaus - ja esseekokeet sekä käytännön kokeet. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 132–141).

Rajavartijan peruskurssin opetuksessa aihe kuuluu rajatarkastuksen oppiaineeseen, jonka kokeen monivalinta- ja lyhyt vastaus -kysymyksistä neljä kohdentuu aihealueelle. Lisäksi asiakirjatutkinnan näyttökoe antaa kvalitatiivista tietoa opiskelijoiden osaamisesta aihealueella. Koejärjestely on riittävä aihealueen tasoon verrattuna. (RvjaPK 15 rajatarkastuksen koe ja asiakirjatutkinnan näyttökoe 1).

Oikeusopillisten menetelmien luvussa rajavartijan tulee oppia tutkimaan, suojelemaan ja dokumentoimaan rikospaikkaa, sekä merkitsemään ja arvioimaan todistusaineistoa noudattaen soveltuvia turvallisuusmenetelmiä ja käyttämään suojaruustusta toimiessaan ensipartiona rikospaikalla. Asenteeltaan rajavartija on tietoinen todistusaineiston keräämisen, säilyttämisen, merkitsemisen ja arvioinnin tärkeydestä rikostutkintamenettelyssä. Aihealueen opinnot ovat taitotasolla tietää ja ymmärtää, joihin koemenetelmiksi esitetään monivalinta- ja esseekokeita sekä suullisia ja käytännön kokeita. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 142–149).

Rajavartijan peruskurssilla opinnot ovat rikostorjunnan oppiaineena, jonka esseekoekysymyksessä kysytään aihealueen osaamista. Lisäksi kvalitatiivista tietoa opiskelijoiden osaamisesta on saatavissa rikostorjunnan oppimistehtävästä. Arviointimenettely on riittävä tavoiteltaviin tasoihin nähden. (RvjaPK 15 rikostorjunnan koe ja rikostorjunnan oppimistehtävä).

Järjestäytyneen rikollisuuden luvussa tavoitteena on, että rajavartija pystyy tunnistamaan järjestäytyneen rikollisuuden ilmiöt, rikollisten markkinoiden alueelliset toimintatavat ja pääasialliset järjestäytyneen rikollisuuden ryhmät EU:ssa. Hän kykenee toimimaan taktisten periaatteiden mukaan havaitessaan erilaista järjestäytyntä rikollisuutta. Lisäksi rajavartija on tietoinen järjestäytyneen rikollisuuden uhasta ja vaarallisuudesta nyky-yhteiskunnassa. Tavoitetasona luvussa on tietää ja ymmärtää. Suositeltavina kokeina ovat essee- ja näyttökokeet. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 150–163).

RMVK:n opetuksessa rajavartijoiden peruskurssilla opetustavoitteet ovat osin eriävät Rajavartiolaitoksen ja tullin toimivaltuuksien takia. Opetettavat asiat kuuluvat rikostorjunnan opetukseen, jonka tästä osa-alueesta järjestetään kirjallinen koe tarvittaessa. Aihe ei myöskään tule esille työssäoppimistehtävissä. Arviointikäytäntö ei ole riittävä yhteisen opetussuunnitelman näkökulmasta tarkasteltuna. (RMVK:n RvjaPK:n valmisteluasiakirja, 7 ja RvjaPK 15 opintosuunnitelma).

Luvussa hallinnosta rajavartija kykenee suorittamaan päivittäiset velvollisuutensa ottaen huomioon kansalliset hallinnolliset periaatteet ja toimenpiteet. Hän on tietoinen hallinnon periaatteista ja järjestelyistä sekä sisäisen raportointijärjestelmän ja logistiikan periaatteita koskevien tietojen tärkeydestä. Tavoiteltava taitotaso on tietää ja ymmärtää, jonka arvioimiseksi suositellaan tietokoneella suorittua kirjallista koetta. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 164–167).

Rajavartijan peruskurssilla opettava aihe on osa johtamisen opintoja, joista ei järjestetä koetta. Aihealueen taidoista on kuitenkin saatavissa arviota työssäoppimisjakson aikana, jolloin opiskelijat tuottavat ja palauttavat työssäoppimistehtävänsä verkko-oppimisympäristön kautta. (Rajavartijan peruskurssin opetussuunnitelma).

7.2.4 Rajavartijan käytännön taitojen osa

Osan tavoitteena on, että rajavartija on tietoinen säännöllisen käytännön harjoittelun tärkeydestä rajavartijan taidoissa. Hän kykenee käyttämään hyväkseen tietoa taktisista menettelytavoista ja rajavartiotoiminnoissa tarpeellisista teknisistä välineistä. Rajavartijan tulee pystyä käyttämään virka-asettaan turvallisesti ja

tehokkaasti tarvittaessa ja hänellä on oltava fyysiset edellytykset suorittaa tehtävänsä vaativissakin oloissa. Lisäksi hänen tulee kyetä antamaan ensiapua ja hänellä on oltava yleisnäkemys rajavartiotoiminnoista eri tilanteissa niin maarajoilla, merirajoilla kuin myös lentokentillä. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 168).

Luvussa taktisista toimintatavoista rajavartiotoiminnoista tavoitteena on, että rajavartija pystyy käyttämään fyysistä voimaa tehokkaasti, turvallisesti ja suhteellisesti samalla kunnioittaen lainsäädäntöä ja ihmisoikeuksia. Hän kykenee valitsemaan ja panemaan täytäntöön pakkokeinoja ottaen huomioon eettiset näkökohdat ja ihmisoikeudet. Lisäksi rajavartija kykenee käyttämään riski- ja uhka-arviointeja ja profilointeja työssään. Luvun tavoitteina on kognitiivisella alueella tasot tietää, ymmärtää ja soveltaa. Aihealueella tarvittavan fyysisen osaamisen takia tarkastelen myös psykometrisiä tavoitetasoja. Yhteisessä opetussuunnitelmassa näiden tasojen verbien käyttö ei kuitenkaan ole systemaattista, joten havainnoiksi kahdessa aiheessa tuli ohjattu vastaus ja mekanisoituminen. Suositeltavina koemenetelminä ovat täydennys- ja lyhyt vastaus -kokeet sekä näyttökokeet. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 168–181).

Rajavartijan peruskurssilla opettava aihe on rajavartiotilanteiden hallinnan oppiaiheena, jossa koennettelynä on näyttökoe OC-sumuttimen ja teleskooppipatukan käyttötaidosta. Koennettely on soveltuva niin tavoiteltavan kognitiivisen tason kuin psykometrisen tason arvioinnin kannalta tarkasteltuna. (Rajavartijan peruskurssin opetussuunnitelma).

Teknisistä välineiden luvun opinnot suoritettuaan rajavartija pystyy luettelemaan kansallisella rajalla tarpeelliset välineet, selittämään niiden käyttöä ja toimintatapoja sekä käyttämään välineitä oikein rajavartiotoimintaan liittyvissä tilanteissa. Hän arvostaa teknisten välineiden oikean ja ammattitaitoisen käytön tärkeyttä ja on tietoinen teknisten välineiden käytön tärkeydestä päivittäisessä työssään. Tavoiteltavina tasoina ovat tietää ja ymmärtää, joihin suositeltavina arviointimenettelyinä esitetään suullisia ja käytännön kokeita. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 183–193).

Rajavartijan peruskurssilla opettavat asiat ovat osin erilliset laajuudeltaan. Ne arvioidaan VIRVE-radion näyttökokeella, mutta myös rajojenvalvonnan kokeen neljä

tosiepäätöksiä kysymyksen avulla. Partioajoneuvon ajotaito arvioidaan operatiivisen ajon näyttökokeilla. Koemenettelyä voidaan pitää riittävänä. (RMVK:n RvjaPK:n valmisteluasiakirja, 8; RvjaPK 15 VIRVE-radion näyttökoe ja rajojen valvonnan koe). Lisäksi alueen osaamisesta saadaan kvalitatiivista tietoa rajojen valvonnan oppimistehtävien kautta. (RvjaPK 15 rajojen valvonnan oppimistehtävä M-moduuli).

Luvun asekoulutus tavoitteena on, että rajavartija pystyy tarvittaessa käsittelemään ja käyttämään ampuma-aseita turvallisesti ja tehokkaasti. Hän osaa käyttää asettaan lakeja noudattaen ja on tietoinen uhan todellisuudesta ja vaaran asteesta. Aihealueella tavoiteltava ylin kognitiivinen taso on ymmärtää ja psykometrinen taso mekanisoituminen. Soveltuviksi aihealueen kokeiksi suositellaan lyhyt vastaus -koetta ja käytännön koetta. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 194–198).

Rajavartijan peruskurssilla osaaminen arvioidaan virka-aseen tasokokeella, jota voidaan pitää soveltuvana arviointimenetelmänä molempiin arvioitaviin osa-alueisiin. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma).

Fyysisen koulutuksen luvun opinnot suoritettuaan rajavartija kykenee ymmärtämään ja saavuttaa fyysiset vaatimukset päivittäiseen työhönsä, jotka on mitoitettu hänen nimenomaisen työtehtävänsä fyysisten vaatimusten mukaan. Hän on tietoinen päivittäisten velvollisuuksiensa fyysisistä vaatimuksista ja asiaankuuluvan fyysisen kunnan tärkeydestä. Lisäksi rajavartija on tietoinen säännöllisen fyysisen harjoittelun, henkilökohtaisen fyysisen ja henkisen terveyden ja positiivisten näkökantojen, käytäntöjen ja menestymistapojen muodostumisen välisestä yhteydestä. Tavoiteltavana tietotasoina ovat tietää ja ymmärtää sekä lisäksi motorisena tasona on monimutkaisten taitojen hallinta. Koemenetelminä ovat fyysiset kokeet voimasta, kestävydestä, nopeudesta, tasapainosta, tarkkuudesta ja uimataidosta. Lisäksi on esseekoe liikunnan terveysvaikutuksista. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 199–207).

Rajavartijan peruskurssilla aiheen asiat kuuluvat muihin aiheisiin. Opetussuunnitelman mukaan opiskelijoille tehdään ERGO-testin perusteella henkilökohtainen harjoitteluohjelma. Lisäksi opiskelijat suorittavat kurssin aikana PAK-testit ammunnessa, suunnistuksessa ja lihaskunnossa. He juoksevat myös Cooperin testin. Uintitaito on testattu pääsykokeissa. Lisäksi merenkulkumoduulin

opiskelija suorittavat meripelastuksen perusteiden opiskelussa uintisuoritteita. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma).

Luvussa ensiavusta ja ammatillisista terveysuhista tavoitteena on, että rajavartija kykenee antamaan hengen pelastavaa ensiapua onnettomuuksissa, urheiluvammoihin ja aseiden aiheuttamiin vammoihin sekä tunnistamaan terveysuhat ja olosuhteet, jotka voivat aiheuttaa mahdollisia terveysriskejä. Hän näkee itsensä ammattiyksilönä, jonka yksi perustehtävä on ihmisten hengen suojeleminen. Rajavartija päättää mitä keinoa ja tekniikkaa hän käyttää antaakseen asianmukaista ensiapua vamman tyypin ja vakavuuden mukaan sekä siirtääkseen ja pelastaakseen uhreja tilanteen vaatiessa. Tavoiteltava taitotaso on tasolla ymmärtää ja soveltuvat koemenetelmät lyhyt vastaus, suullinen ja käytännön koe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 208–228).

Rajavartijan peruskurssilla aihealueen arviointi tapahtuu suoritettavien ensiapu 1 ja 2 -kurssien harjoitusten kautta. Lisäksi merenkulkumuodulin opiskelijoilla on aiheen käytännön harjoitteita meripelastuksen opinnoissa. Arviointimenettely on riittävä tasoon nähden. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma).

Katsaus ilma-, maa- ja merirajoihin luvun opintojen jälkeen rajavartijalla tulee olla yleiskäsitys maa-, meri- ja ilmarajojen toiminnoista ja hän on tietoinen edellä mainittujen rajojen toiminnoista ja eroista. Tavoite tasona on ymmärtää ja koemenettelynä lyhyt vastaus koe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 229–231).

RMVK:n opinnoissa opettavat asiat kuuluvat rajojen valvonnan opintoihin, mutta toisaalta koko kurssin opinnot kuuluvat tähän. Rajavartiolaitos toimii Suomessa rajavalvonta viranomaisena kaikilla rajoilla ja tästä syystä aihe erillisenä aiheena yleisessä opetussuunnitelmassa ei ole niin merkityksellinen suomalaisesta näkökulmasta tarkasteltuna. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma).

Tavoitteena luvussa viranomaisyhteistoiminnasta on, että rajavartija pystyy toimimaan oikein ja ammattitaitoisesti yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa ja tuntee yhteistoimintaviranomaisille ja muille yhteistyötahoille raportoinnin ja yhteydenoton toimintatavat. Hän on tietoinen yhteistyön tärkeydestä rajavartiotoimenpiteissä kansallisista säännöksistä ja lainsäädännöstä huomioiden.

Tavoitetasona on ymmärtää ja koemenetelminä esseekoe sekä suullinen ja käytännön koe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 232–242).

Rajavartijan peruskurssilla rajojen valvonnan kokeen lyhyt vastaus -kysymys ja monivalintatehtävä mittaavat arvioitavan alueen osaamista. Lisäksi rajojen valvonnan oppimistehtävästä on saatavissa laadullista oppimisen arviointia aihealueeseen liittyen. (RvjaPK 15 rajavalvonnan koe ja oppimistehtävä).

7.2.5 Merellisen rajan erityislainsäädäntö

Tavoitteena merellisen rajan erityislainsäädännön osalta on, että rajavartija tunnistaa tärkeimpien kansallisten ja kansainvälisten säädösten merkityksen merialueella. Hän tuntee Schengenin sopimuksen mukaiset menettelytavat rajanylityksissä merirajalla ja kansainvälisillä vesillä. Hän tuntee lainsäädännön liittyen laittomaan liikenteeseen, salakuljetukseen ja merelliseen laittomaan maahanmuuttoon.

Luvun merellisen rajavartioinnin kansainvälisistä sopimuksista tavoitteena on, että rajavartija tunnistaa kansainvälisten merilainsäädännön tärkeyden ja merkityksen ja osaa käyttää sitä. Asenteeltaan rajavartija on tietoinen kansainvälisen lainsäädännön tärkeydestä ja käytöstä liittyen merirajan toimintoihin. Hän käyttäytyy ammattitaitoisesti ja päättää toimenpiteensä perustuen kansainväliseen lainsäädäntöön ja sopimukseen merellisessä ympäristössä. Luvun tavoitetasona on tietää, ymmärtää ja soveltaa. Näihin soveltuvina kokeina yhteinen opetussuunnitelma suosittaa monivalinta-, lyhyt vastaus - ja esseekokeita. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 377–378).

Rajavartijan peruskurssin merenkulkumoduulin opintoihin kaikkia yhteisen opetussuunnitelman aiheita ei ole valittu. Merenkulku moduulin opinnoissa painopiste on meripelastuksen kansainvälisessä lainsäädännössä. Aihealueeseen ei kohdistu koekysymyksiä. Yhteisen opetussuunnitelman näkökulmasta menettely ei ole riittävä. (RvjaPK 15 opetussuunnitelma).

Luvussa EU:n lainsäädäntö merellisessä rajavartioinnissa tavoitteena on, että rajavartija tuntee perustiedot yhteisölain vaikutuksesta merelliselle rajavartioinnille ja

on tietoinen yhteisön lakien tärkeydestä sekä tunnistaa Euroopan merirajalla toimimisen tärkeyden. Luvun tavoite tasona on tietää, ymmärtää ja soveltaa. Näihin soveltuvina kokeina yhteinen opetussuunnitelma suosittaa esseekokeita ja käytännön kokeita. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 385–388).

Rajavartijan peruskurssin merenkulkumoduulin opinnoissa ei ole valittuna kaikkia luvun aiheita. Luvun valitut aiheet opetetaan rajatarkastuksen opinnoissa, rajatarkastuksen kokeessa ei kuitenkaan ole aihealueelta kysymyksiä. (RvjaPK 15 suunnitteluasiakirja ja RvjaPK 15 rajatarkastuksen koe).

Luvussa kansallinen lainsäädäntö rajavartija tunnistaa tärkeimmät kansallisen lainsäädännön artikkelit liittyen satamiin ja rannikkoalueella sekä muut tarpeelliset toimenpiteet merellisen rajavartiointin alueella. Hän on tietoinen periaatteista ja käytännöistä kansallisessa lainsäädännössä, jotka liittyvät satamiin ja rannikolle. Lisäksi rajavartija osaa soveltaa oikeita pakkokeinoja merellisellä rajalla ottaen huomioon merelliset sopimukset. Tavoiteltavana tietotasona on soveltaa ja soveltuvina kokeina essee- tai käytännön kokeet. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 389–390).

Merenkulkumoduulin opinnoissa aihe on arvioitu merirajavalvonnan lyhyt vastaus - kokeen kysymyksissä ja lisäksi rajojen valvonnan oppimistehtävissä. (RvjaPK 15 merenkulkumoduulin merirajanvalvonnan koe ja M-moduulin rajavalvonnan oppimistehtävä).

7.2.6 Merirajamoduuliin liittyvät erityiset opinnot

Rajavartijan tulee ymmärtää operatiivisiin päätöksiin vaikuttavat tekijät, operationaalisten keinojen mahdollisuudet ja yleiset näkökohdat siihen milloin ja miten operaatioita suunnitellaan. Hän osaa toimia erilaisissa organisaatioissa ja kykenee partioimaan merellä sekä suorittamaan merellistä rajavartiointia. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 391).

Luvussa merellisten operaatioiden erityispiirteistä rajavartijan tulee osata käyttää teknistä ja taktista tietoa käsitellessään merellisiä operaatioita erilaisissa uhkaavissa

ja kriittisissä tilanteissa sekä toteuttaa oikeita sääntöjä ja arvoja jokapäiväisissä tehtävissään. Hän tunnistaa ulkoisten olosuhteiden tärkeyden ja vaikutuksen eri voimavarojen käyttöön. Lisäksi rajavartija tunnistaa eron ilma-, maa- ja merivoimavarojen käytössä ja niiden operaatiotavoissa. Tavoitetasona on tietää, ymmärtää ja soveltaa. Soveltuvina kokeina ehdotetaan essee- ja käytännön kokeita. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 391–398).

Merenkulkumoduulin opinnoissa painopiste on pääosin meripelastuksessa ja osin merirajavalvonnassa. Aihealueen osaamista kartoittavat rajavalvonnan ja merirajavalvonnan lyhyt vastaus kokeet sekä merirajavalvonnan oppimistehtävät. (RvjaPK 15 rajavalvonnankoe, merirajavalvonnankoe ja merirajavalvonnan oppimistehtävät).

Luvussa yhteistyö merellisellä rajalla rajavartija kuvailee nykyisen yhteistyön muiden kansallisten ja kansainvälisten toimijoiden kanssa ja on tietoinen niiden tukemismahdollisuuksista erityistilanteissa. Hän toimii yhteistyössä kansallisten ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa. Lisäksi rajavartija arvostaa työtä muiden toimijoiden kanssa, ymmärtää ne osana suurempaa merellistä rajavalvontarakennetta ja osaa arvostaa yhteisen kielen ja terminologian merkitystä. Tavoitetasona on tietää, ymmärtää ja soveltaa. Soveltuvina kokeina ovat essee- ja suullinen koe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 399–402).

Merenkulkumoduulin opinnoissa aihealue on arvioitu merirajavalvonnan kokeessa kahdella lyhyt vastaus -kysymyksellä. Merellisen englannin kielen osalta sitä on arvioitu osana käytännön rannikoradiohoitajan tutkintoa. (RvjaPk 15 opetussuunnitelma ja merirajavalvonnan koe).

Luvussa teknisistä apuvälineistä rajavartija tunnistaa teknologian tärkeyden ja tietää miten käyttää välineitä tehtäviin liittyen. Hän hyväksyy teknologian käytön työn perusvälineeksi. Hän osaa arvostaa sitä, että tekniset apuvälineet helpottavat työntekoa, ja hän käyttäytyy varmasti ja ammattitaitoisesti käyttäessään niitä. Tavoitetasona on tietää ja ymmärtää. Soveltuvina kokeina ovat essee- ja käytännön koe. (Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training 2007, 403–407).

Merenkulkumoduulin opinnoissa aiheet ovat osin eriävät. Opinnoissa opittavat aiheet on arvioitu merenkulun lyhyt vastaus kokeessa sekä merenkulku moduulin rajojen valvonnan ja meriturvallisuuden oppimistehtävissä. (Merenkulun koe ja merenkulkumoduulin rajojen valvonnan oppimistehtävä).

8 POHDINTA

8.1 Huomioita rajavartijan peruskurssin oppimisen arvioinnista

Analyysistä käy ilmi, että rajavartijan peruskurssin loppuarvioinnin kokeiden koekysymykset kohdentuvat verrattain harvoin yhteisen opetussuunnitelman ei kansallisen osan aiheisiin. Syynä tähän voi olla, että RMVK:n opettajat eivät ole vielä ehtineet, tällä ensimmäisellä uusimuotoisella rajavartijan peruskurssilla, muuttaa kirjoitettua opetussuunnitelmaa opetetuksi opetussuunnitelmaksi oppimisen arvioinnin osalta.

Tämän puutteen kuitenkin poistaa rajavartijan peruskurssin muut oppimisen arvioinnin menetelmät, näyttökokeet, oppimistehtävät, oppilaan itsearviointi ja opinto-ohjaajan oppilaan arviointi, joiden avulla on mahdollista saada kattavasti havaintoja opiskelijoiden osaamisesta myös niiltä aihealueilta, joihin loppuarvioinnin koekysymykset eivät kohdistu. Koemenetelmillä on myös mahdollista saada riittävästi tietoa millä taksonomian tasolla oppilaiden oppimisen taso on.

Koemenetelminä nämä niin sanotut uudet oppimisen arviointimenetelmät, näyttökokeet, oppimistehtävät, itsearviointi ja opinto-ohjaajan oppilaan arviointi tukevat myös konstruktivistista oppimista. Autenttisina menetelminä ne myös tukevat opiskelijoiden työelämän valmiuksien kehittymistä. Tältä osin rajavartijan peruskurssin oppimisen arviointi on edistyksellisempää, kuin mitä rajaturvallisuusvirasto on omassa yhteisessä opetussuunnitelmassaan esittänyt. Tämä sopii hyvin RMVK:n rooliin Frontexin yhteistyöoppilaitoksena opettajakoulutuksen alueella.

Parannusehdotuksena esitän uusien oppimisen arviointimenetelmien käyttöönottamisen myös kirjallisissa loppuarvioinnin kokeissa. Tällaisina laadullista osaamista ja konstruktivistista oppimista tukevin kirjallisina kokeina voisivat tulla kyseeseen esimerkiksi esseekoe Solo-taksonomian mukaisesti arvosteltuna sekä aineistokoe ja käsitekartat. Uusien koemenetelmien käyttöönottaminen voi edellyttää osalle RMVK:n opettajakuntaa tarvetta pedagogiseen täydennyskoulutukseen.

Rajavartijan peruskurssilla käytössä ollut viisiportainen taksonomiatasojen luokittelu kognitiivisella alueella olisi tulevaisuuden kannalta luontevaa muuttaa yhteisen opetussuunnitelman mukaiseksi kuusiportaiseksi. Peruskurssin taksonomian kolmantena tasona on tietää, mikä voi aiheuttaa väärinkäsityksiä yhteisen opetussuunnitelman alimman tason tieto (knowledge) kanssa. Samoin affektiivisella alueella peruskurssilla käytössä ollut taso ymmärtää voi sekoittua yhteisen opetussuunnitelman kognitiiviseen tasoon ymmärtäminen (comprehension).

8.2 Affektiivisen alueen arviointi

Arvojen ja asenteiden arvioimiseen yhteinen opetussuunnitelma ei esitä miten niissä kehittyminen taksonomian eri tasoille oli havaittavissa sen suosittelimissa perinteisissä koemenetelmissä. Rajavartijan peruskurssilla tästä kehityksestä on saatavissa havaintoja työssäoppimisjakson itse arvioinnin ja opinto-ohjaajan arvioinnin kautta.

Parannusehdotuksena rajavartijan peruskurssin alussa voisi olla Likertin asteikolla suoritettu arvojen ja asenteiden diagnostinen arviointi. Opintojen puolivälissä tapahtuva diagnostisen arvioinnin kysymyksiin suhteutettu itsearviointi ja opinto-ohjaajan arviointi toimisi formaalina arviontina.

Opintojen loppuvaiheeseen affektiivisen alueen kehitys mitattaisiin uudelleen Likertin asteikolla tapahtuvalla summatiivisella arvioinnilla. Arvojen ja asenteiden kehittyminen ei tapahdu hetkessä ja tällä menettelyllä olisi saatavissa hyvä arvio kehityksestä rajavartijan peruskurssin aikana.

8.3 Havainnot yhteisestä opetussuunnitelmasta

Yhteinen opetussuunnitelma ei ole mielestäni selkeä asiakirja ja tarvitsisi rinnalleen oppikirjan päästäkseen paremmin niihin opetuksellisiin tavoitteisiin, joita sillä pyritään saavuttamaan. Moni yhteisessä opetussuunnitelmassa esiin tuleva asia ja käsite jäävät aktiivisen itseopiskelun varaan, varsinkin sen jälkeen kun yhteisen opetussuunnitelman implementointivaihe on päättynyt.

Yhteisen opetussuunnitelman selkiyttämiseksi siinä voitaisiin palata Bloomin, Krathwohlin ja Simpsonin alkuperäiseen ajatukseen ilmaista taksonomiatasoa myös numeraalisesti sanallisen kuvauksen lisäksi. Tutkimusta tehdessäni eteen tuli tilanteita, jolloin taitotasoa kuvailevaa verbiä ei ollut löydettävissä taksonomiatasoa kuvaavista verbeistä. Numeraalinen arvo opetettavan aihealueen taksonomiatasoa kuvaavassa osassa selkiyttäisi opetuksellisten tavoitteiden saavuttamista.

Yhteisessä opetussuunnitelmassa olisi myös tuotava esille kvalitatiivisia oppimisen arviointimenetelmiä, jotta se olisi konstruktivisen oppimiskäsityksen mukaisella tasolla. Sen suosittamat opetusmenetelmät edustavat konstruktivistista oppimiskäsitystä, mutta arvioinnin osalta se on lähempänä behaviorismia. Lisäksi olisi tarpeen ilmaista mitä sen jo nykyisin käyttämät arviointimenetelmät tarkoittavat käsitteinä. Tulevaisuudessa tämä tulee merkityksellisemmäksi, kun Frontex aloittaa keskitason johdon yhteisen opetussuunnitelman laatimisen. Tuolloin on todennäköistä, että on tarve löytää ylempien kognitiivisten tasojen oppimisen arvioimiseen soveltuvia menetelmiä.

Tässä tutkimuksessa ylempien kognitiivisten tasojen mittaamiseen soveltuvista arviointimenetelmistä esille tulivat Solo-taksonomian avulla arvioitu esseekoe sekä käsitekartta arviointi.

Tämä ylempien kognitiivisten tasojen arviointiin soveltuvien arviointimenetelmien kehittäminen on myös soveltuva aihe jatkotutkimukselle.

LÄHTEET

1. JULKAISEMATTOMAT LÄHTEET

1.1 Euroopan Unionin Rajaturvallisuusvirasto

Frontex. 2006. Common Core Curriculum, Monitoring System

Frontex. 2007. Common Core Curriculum, EU Border Guard Basic Training

Frontex. 2008 Active Implementation - Theory and practice. ´

1.2 Raja- ja merivartiokoulu

Raja- ja merivartiokoulun johtosääntö 2008

Raja- ja merivartiokoulun toimintasuunnitelma 2009 ja
toiminta- ja taloussuunnitelma 2010-2013

Rajavartijan peruskurssi 15 opetussuunnitelma

RMVK:n muistio 227/433/2006 11.4.2007

RMVK:n pedagoginen strategia 2008

RMVK:n RvjaPK:n valmisteluasiakirja

RvjaPK 15 asiakirjatutkinnan näyttökoe- teoria 9.5.2008

RvjaPK 15 asiakirjatutkinnan näyttökoe- tutkinta 24.4.2008

RvjaPK 15 L, M ja LT moduuli merirajavalvonnan koe 25.11.2008

RvjaPK 15 M -moduuli sotilaallisen maanpuolustuksen koe 4.12.2008

RvjaPK 15 M -moduulin merenkulun koe 2.10.2008

RvjaPK 15 meriturvallisuuden oppimistehtävä

RvjaPK 15 oikeusopin 1. koe 9.4.2008

RvjaPK 15 oikeusopin 2. koe 16.1.2009

RvjaPK 15 oppimisen arviointilomake

RvjaPK 15 rajatarkastukset koe 14.2.2008

RvjaPK 15 rajatarkastusten perusteiden oppimistehtävä

RvjaPK 15 rajavartiolaitosten hallinnan oppimistehtävä M -moduuli

RvjaPK 15 rajojen valvonnan koe 6.5.2008

RvjaPK 15 rajojen valvonnan oppimistehtävät M -moduuli

RvjaPK 15 rikostorjunnan koe 15.5.2008

RvjaPK 15 rikostorjunnan oppimistehtävä M -moduuli

RvjaPK 15 VIRVE- käsiradion käsittelytaidon näyttökoe 20.4.2008

2. JULKAISTUT LÄHTEET

2.1 Kirjallisuus

Aarnio, H., Helakorpi, S. & Luopajarvi, T. 1991. Ammattipedagogiikka. Helsinki. WSOY.

Bloom, B. ym. 1956. Taxonomy of educational objectives: The Classification of Educational Goals. Handbook 1. Cognitive Domain. New York. McKay.

Krathwohl, D., Bloom, B. & Masia, B. 1964. Taxonomy of educational objectives: The Classification of Educational Goals. Handbook 2. Affective Domain. 9. painos. New York. McKay.

Novak, J. & Gowin, D. 1995. Opi oppimaan. Suom. P. Lehto-Kaven. Tampere. Tammer-Paino Oy.

Rajavartiolaitos. 2009. Koulutus Rajavartiolaitoksessa 2009.

Rauste-von Wright, M. & von Wright, J. 1994. Oppiminen ja koulutus. 8. painos 2002. Vantaa. Tummavuoren Kirjapaino Oy.

Räsänen, J. 1997. Kehityksen ulottuvuuksia, Kehityssuuntautunut oppiminen ja -arviointi. Jyväskylän yliopisto, Täydennyskoulutuskeskus, Johtamiskoulutuksen julkaisu 8. Päijät Paino Oy.

Simpson, J. 1966. The classification of educational objectives, psychomotor domain. Urbana. University of Illinois.

Soininen, M. 1997. Kasvatustieteellisen evaluaation perusteet. Turun yliopistontäydennyskoulutuskeskuksen julkaisu A:56. 3. uudistettu painos. Turku. Painosalama Oy.

Sorvali, J. 1994. Oppimisen ohjaus ja evaluaatio upseerin koulutuksessa. MPKK Koulutustaidon laitos. Julkaisusarja 2 n:o 1, Puolustusvoimien Koulutuksen Kehittämiskeskus. Helsinki. Painatuskeskus Oy.

Toiskallio, J., Kallioma, M., Halonen, P. & Anttila, J. 2002. Sotilaspedagogiikkaa kouluttajille. Vaasa. Ykkös-Offset Oy.

Uusikylä, K. & Atjonen, P. 2005. Didaktiikan perusteet. 3.uudistettu painos. Helsinki. WSOY.

Åhlberg, M. 1992. Oppimisen, opetuksen ja opetussuunnitelman evaluaatio. Loimaa. Loimaan Kirjapaino Oy.

2.2 Opinnäytteet

Kotala, T. 2008. Opetuksen monimuotostuminen Raja- ja merivartiokoululla: Kouluttajien käsityksiä oppimisesta, opettajuudesta, opiskelijoiden valmiuksista ja koulutuksen kehittämisestä. Maanpuolustuskorkeakoulu, koulutustaidonlaitos, pro gradu -tutkielma. Helsinki.

Turkia, S. 2006. Eurooppalaisen rajavartiokoulutuksen synty, subsidiariteettiperiaatteen ja harmonisoinnin dilemma eurooppalaisessa rajavartiokoulutuksessa. Turun yliopisto, avoin yliopisto-opetus, kasvatustieteen aineopintojen proseminaari työ. Turku.

2.3 Säädökset

Euroopan Parlamentin ja Neuvoston asetus (EY) N:o 562/2006

Neuvoston asetus (EY) n:o 2007/2004

Valtioneuvoston asetus Rajavartiolaitoksesta 651/2005

3. MUUT LÄHTEET

3.1 Internet

www.frontex.europa.eu/faq 29.1.2009

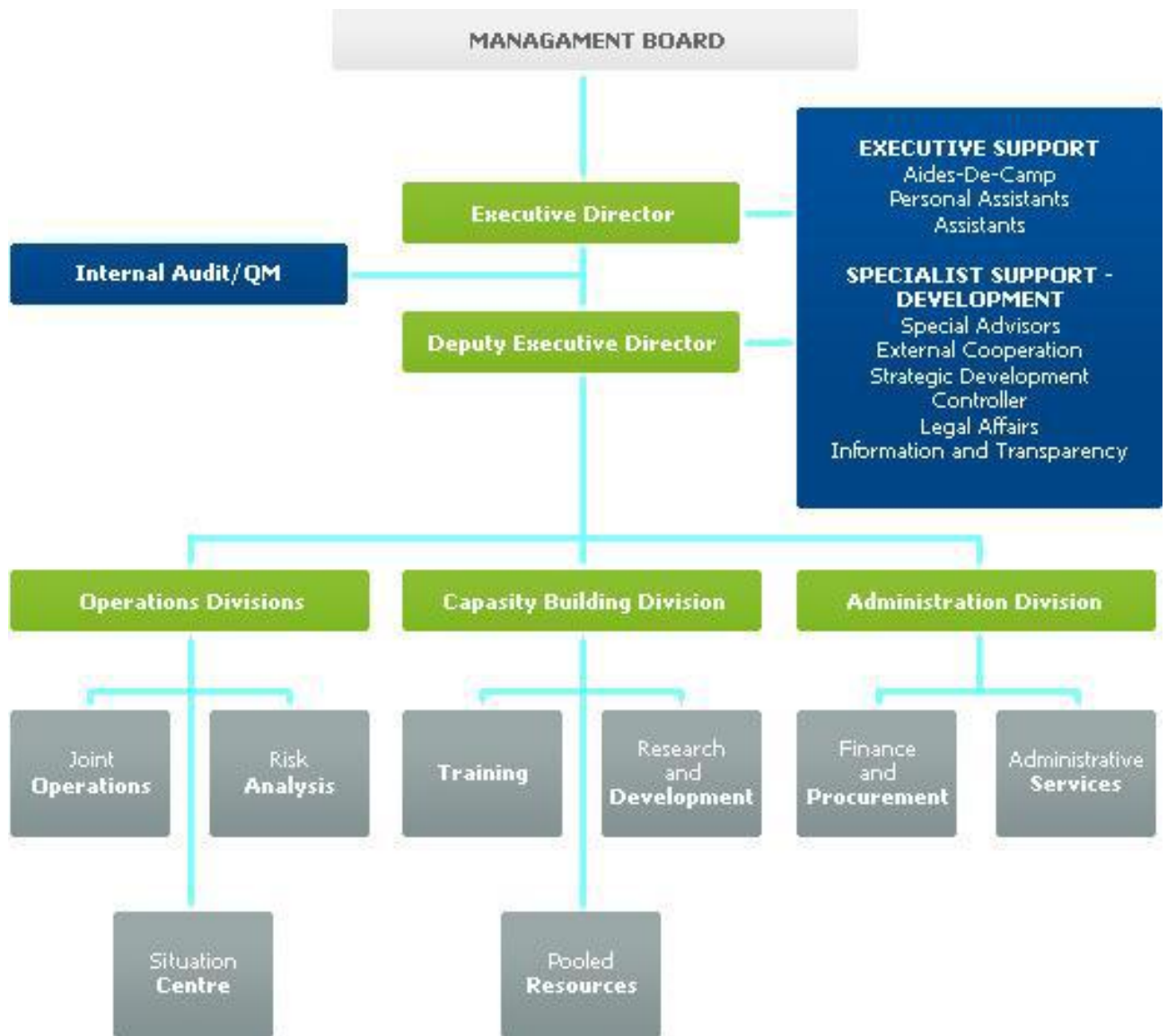
3.2 Sähköposti

Sähköposti Kylmämaa, P. 23.2.2009

LIITTEET

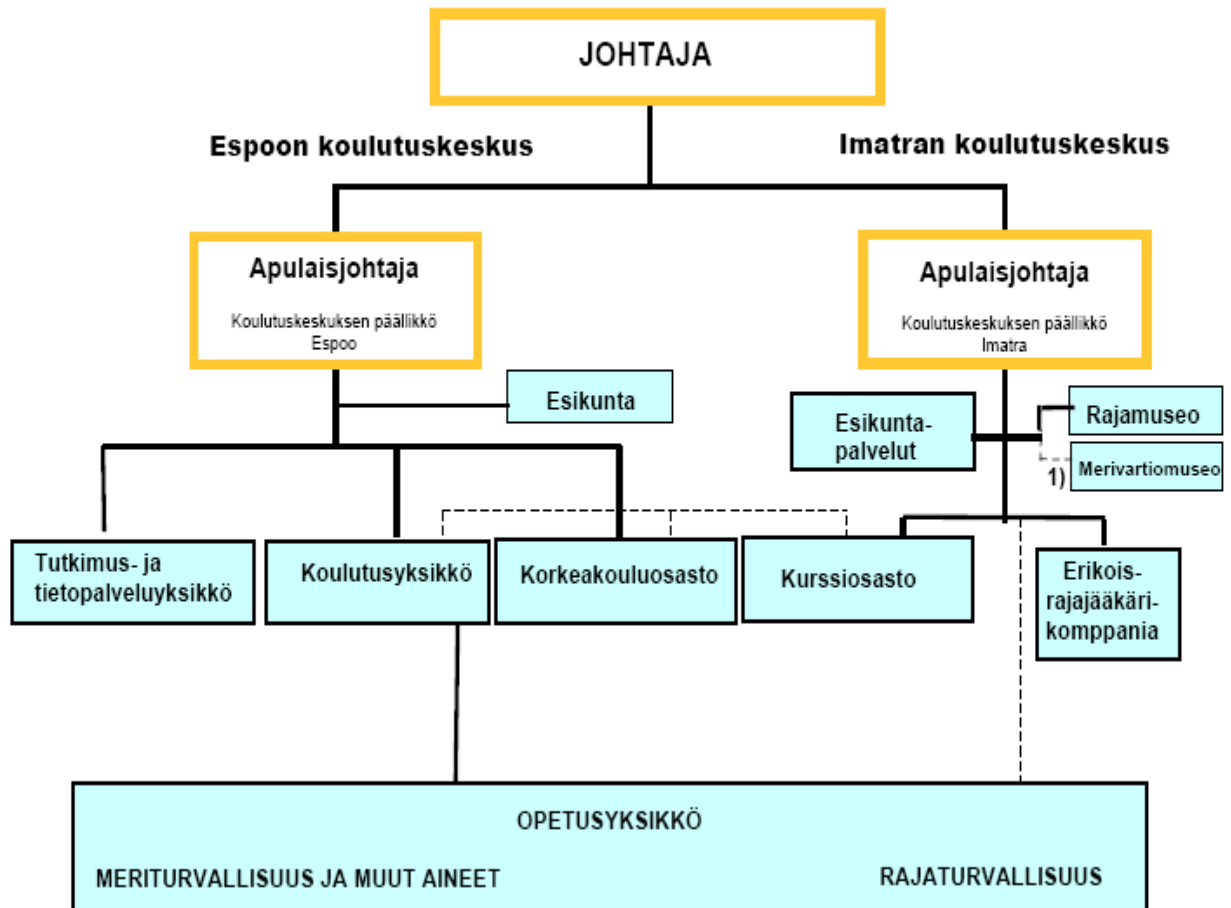
- Liite 1 Euroopan Unionin Rajaturvallisuusviraston organisaatiokaavio
- Liite 2 Esimerkki yhteisen opetussuunnitelman opetettavasta aiheesta
- Liite 3 Raja- ja merivartiokoulun organisaatiokaavio
- Liite 4 Rajavartijan peruskurssin opintojen rakenne
- Liite 5 Rajavartijan peruskurssin loppuarviointikokeet ja näyttökokeet
- Liite 6 Merenkulkumoduulin oppilaiden oppimispäiväkirjan oppimistehtävät
- Liite 7 Rajavartijan peruskurssin työssäoppimisen arvioinnin aiheet
- Liite 8 Taksonomiatasojen verbien vertailutaulukko

Euroopan Unionin Rajaturvallisuusviraston organisaatio

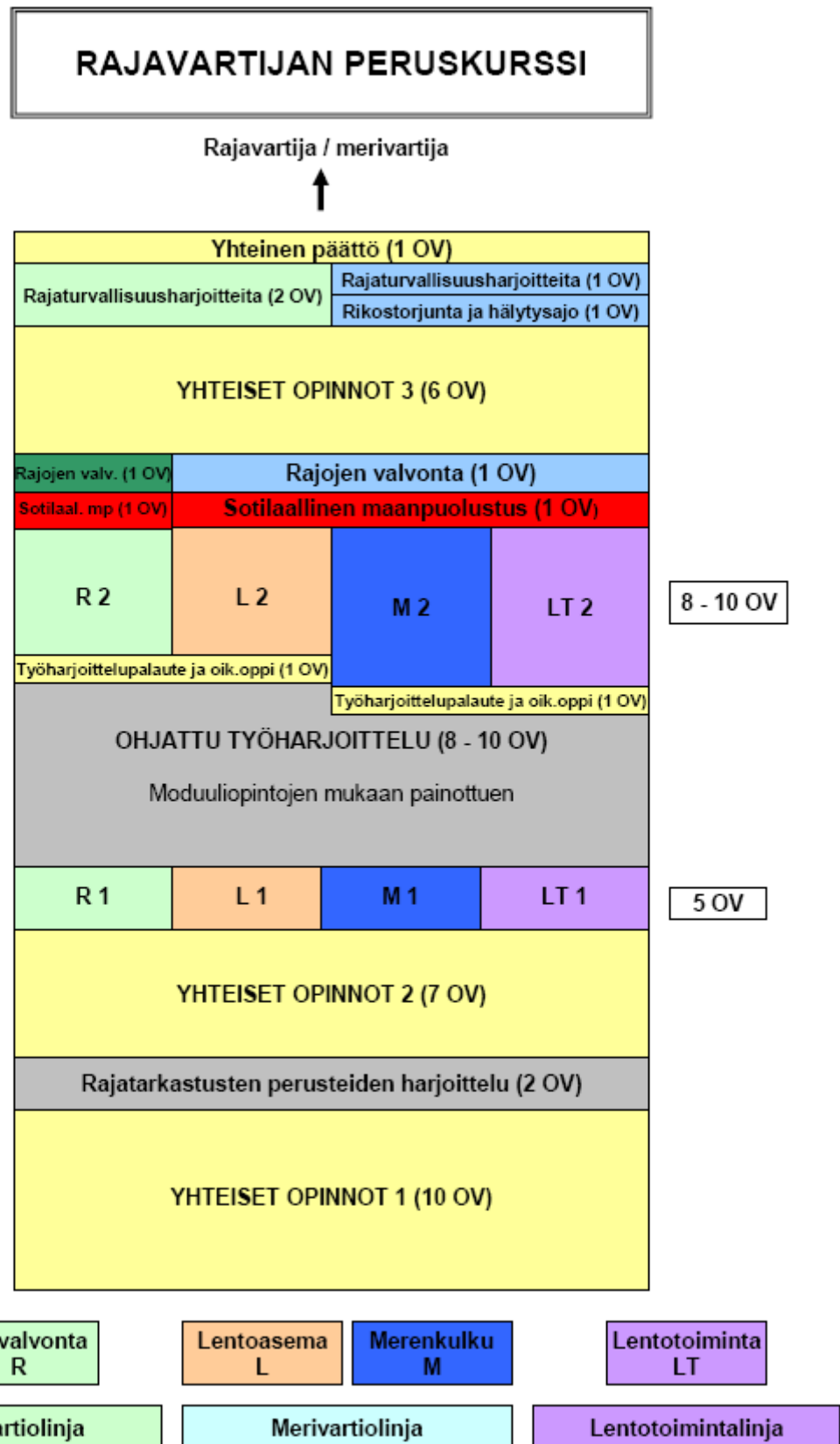

Chapter 2.6	2.6 Organised crime
Aim	BG is able to recognise factors of organised crime, criminal markets regional patterns and main organised crime groups in the EU. BG is able to operate in accordance with principles of operational tactics in cases of detection of different forms of organised crime.
Attitude	BG is aware of the danger and threat of organised crime in modern society.
Subject 2.6.1	2.6.1 Definition of organised crime.
Knowledge	BG is able to give and explain the definition of organised crime.
Skills	BG is able to apply the definition of organised crime in their daily work.
Training method	Group work, self studies, frontal training.
Evaluation method	Theoretical test: BG describes definition of organised crime.

RAJA- JA MERIVARTIOKOULUN ORGANISAATIO

1) Koulun ohjauksessa toimii Merikeskus Vellamon yhteydessä oleva merivartiomuseo

Rajavartijan peruskurssilla loppuarviointiin vaikuttavat kokeet.

Koe	Kokeeseen kuuluvat opinnot
Oikeusopin 1. koe	Yhteiset opinnot 1 ja 2
Oikeusopin 2. koe	Yhteiset opinnot 1,2 ja 3
Rajojen valvonta	Yhteiset opinnot 1 ja 2
Rajatarkastukset	Yhteiset opinnot 1
Rikostorjunta	Yhteiset opinnot 2
Moduulikohtainen koe - rajavalvontamoduuli R - lentoasemamoduuli L - merenkulkumoduuli M - lentotoimintamoduuli LT	Moduuli 1 ja 2 sekä linjoittain eriytyvä rajojen valvonta
Sotilaallinen maanpuolustus - rajavartiolinja - merivartiolinja ja lentotoimintalinja	Linjoittain eriytyvä sotilaallisen maanpuolustuksen opetus

Rajavartijan peruskurssin näyttökokeet

Oppiaine	Näyttökoe
Rajojen valvonta	Viranomaisverkkoradio, rajavartiointitietojärjestelmä ja tekniikka
Rajatarkastukset	Asiakirjatutkinta
Rajavartiotilanteiden hallinta	Operatiivinen ajo taso 1 Operatiivinen ajo taso 2 Fyysinen voimankäyttö ja itsepuolustus Virka-aseen tasokoe
Merenkulku	Merimiestaidot ja tekniikka

Merenkulkumoduulin oppilaiden oppimispäiväkirjan oppimistehtävät:

Oppiaine	oppimistehtävä
Rajojen valvonta	<ol style="list-style-type: none">1. merivartioaseman ja vartiolaivan toimintaympäristö ja tehtävät.2. merivalvonnan suoritus ja partiointi.3. merivalvonta ja alueellisen koskemattomuuden valvonta sekä tilannevalvojan toiminta.4. vesiliikenteenvalvonta5. ympäristönvalvonta merialueilla.6. kalastuksen valvonta7. metsästyksen valvonta ja muu valvonta (jokamiehenoikeudet, maastoliikenne ja vastaavat merialueella ja saaristossa.8. alusten ja partiokohtaisten varusteiden käyttö, huolto ja tarkastukset.
Rajavartiotilanteiden hallinta	<ol style="list-style-type: none">1. rajavartiotilanteiden hallinta rajatarkastuksissa.2. rajavartiotilanteiden hallinta rajojen valvonnassa.
Rikostorjunta	<ol style="list-style-type: none">1. rikostorjunta rajatarkastuksissa.2. rikostorjunta rajojen valvonnassa.
Meriturvallisuus	<ol style="list-style-type: none">1. meripelastuksen turvallisuussuunnitelmat2. meripelastuskalusto3. etsintä- ja pelastusyksikkö SRU4. meripelastustapahtuma5. paikanmäärittäminen merenkulussa6. meriteiden säännöt7. merenkulkukompassit8. aluksen käsittely9. työturvallisuus aluksella10. alustekniikka

Arviointiasteikko:

1 = Huono, 2 = Välttävä, 3 = Ei hyvä - ei huono, 4 = Hyvä, 5 = Erittäin hyvä

OPPIMAAN OPPIMISEN TAIDOT

Motivaatio	1	2	3	4	5
Kehittymisvalmius	1	2	3	4	5
Kyky arvioida omaa oppimista	1	2	3	4	5
Kyky hankkia tietoa	1	2	3	4	5
Taito jäsentää ja arvioida tietoa	1	2	3	4	5
Taito soveltaa tietoa	1	2	3	4	5
On halukas kehittymään	1	2	3	4	5

ONGELMANRATKAISUTAIDOT

Löytää vaihtoehtoisia ratkaisuja	1	2	3	4	5
Osaa tehdä perusteltuja valintoja	1	2	3	4	5

ASENNE JA KÄYTTÄYTYMINEN

Vastuunotto	1	2	3	4	5
Suhtautuminen asiakkaisiin	1	2	3	4	5
Yhteistyökyky	1	2	3	4	5
Oikeudenmukaisuus	1	2	3	4	5
Sitoutuneisuus	1	2	3	4	5
Yleinen käyttäytyminen ja asenne	1	2	3	4	5

AMMATTIOSAAMISEN KEHITYS

Osaa toimia itsenäisesti	1	2	3	4	5
Osaa toimia ryhmässä	1	2	3	4	5
Teoreettiset tiedot	1	2	3	4	5
Käytännön taidot	1	2	3	4	5
Kehittymishalu	1	2	3	4	5

KOKONAISUUDEN YMMÄRTÄMINEN

Osaa muodostaa kokonaiskuvan asioista	1	2	3	4	5
Osaa pilkkoa laajemman osan osiksi	1	2	3	4	5
Ymmärtää työnsä ja asemansa merkityksen	1	2	3	4	5

LEVEL	EMPHASIS	AIM	VERBS
Knowing	To recognise and repeat – ability to remember things by heart	Show that you know	Name, define, list, state, recognize, recall, retrieve, locate, reproduce, differentiate, enumerate
Comprehending	To reach the sense and meaning of knowledge, describe it in your own words	Show that you understand	Describe, explain, identify, distinguish between, classify, categorise, relate,
Applying	Use knowledge – apply what you have learned into new situations	Show that you are able to use, what you have learned	Apply, interpret, follow, perform, act, carry out, operate, deal with, utilise, use, implement, assist, communicate, produce, cooperate, advise, ask question, orientate without a map, refuse an entry, conduct a briefing and debriefing, create a report, react, monitor traffic; cancel, revoke and shorten visas, initiate, fill in documents, issue a visa, communicate, prevent an entry.
Analysing	To conclude - divide information in pieces and see connections between the pieces and relations to the whole	Show that you are able to find out essential factors	Evaluate, assess, detect, examine, select, decide, conclude, analyse, profile, form, lead and organise an activity of a patrol, solve, choose
Synthesising	To be creative and individual – combine factors in a new way	Show that you are able to create ideas and wholes	
Evaluating	Invent criteria in order to evaluate information. Use them	Show that you are able to evaluate ideas, information, procedures and decisions	

Based on: Bloom, B., Engelhardt, M., Furst, E. J., Hill, W. H., & Krathwohl, D.R. (1956). Taxonomy of Educational Objectives (Book 1; Cognitive Domain). London: Longmans.